

1995. évi LVII. Törvény a vízgazdálkodásról

Az Országgyűlés a vizek hasznosításával, hasznosítási lehetőségeinek megőrzésével és kártételeinek elhárításával összefüggő alapvető jogok és kötelezettségek meghatározására — a környezet- és természetvédelmi követelményekre figyelemmel — a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. § (1) A törvény hatálya

a) a felszín alatti és a felszíni vizekre (a továbbiakban: vizek), a felszín alatti vizek természetes víztartó képződményeire, illetőleg a felszíni vizek medrére és partjára;

b) arra a létesítményre, amely a vizek lefolyási és áramlási viszonyait, mennyiségét, minőségét, medrét, partját vagy a felszín alatti vizek víztartó képződményeit befolyásolja vagy megváltoztathatja;

c) arra a tevékenységre, amely a vizek lefolyási és áramlási viszonyait, mennyiségét, minőségét, medrét, partját vagy a felszín alatti vizek víztartó képződményeit befolyásolja vagy megváltoztathatja;

d) a vizek hasznosítására, hasznosíthatóságának megőrzésére és a vízkészletekkel való gazdálkodásra;

e) a vizek megismeréséhez, állapotának feltárásához szükséges mérésre, adatok gyűjtésére, feldolgozására, szolgáltatására és felhasználására (a továbbiakban: vízrajzi tevékenység), valamint a vizek állapotának értékelésére, kutatására;

f) a vízkárok elleni védelemre és védekezésre,
továbbá a c)—f) pontokban megjelölt tevékenységeket folytató természetes és jogi személyekre, ezek jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságaira terjed ki.

(2) A nemzetközi együttműködésből adódó vízgazdálkodási feladatok ellátására e törvény hatálya annyiban terjed ki, amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik.

(3) A vizek védelmével összefüggő — e törvényben nem szabályozott — követelményekről és feladatokról külön törvény rendelkezik.

(4) A külön meghatározást igénylő fogalmak jegyzékét az 1. számú melléklet tartalmazza.

II. Fejezet

A vizekkel és vizilétesítményekkel összefüggő feladatok

2. § (1) Az állami feladatok:

a) a vízgazdálkodás országos koncepciójának és ezen koncepció egyes részterületeit érintő, a vizek külön jogszabályban megfogalmazott jó állapotának elérését szolgáló intézkedések programjának, valamint a vízkészletek védelmét és fenntartható használatát szolgáló finanszírozási és költséggazdálkodási politikának, az árpolitikának a kialakítása, továbbá a Nemzeti Környezetvédelmi Programmal összhangban lévő nemzeti programok kialakítása, jóváhagyása;

b) az állami vízgazdálkodási közfeladatok tekintetében az a) pontban említettek végrehajtásának megszervezése;

c) a nemzetközi együttműködésből adódó vízügyi feladatok ellátása;

d) a lehetséges víznyerő területek távlati ivóvízbázissá nyilvánítása, és ezen vízbázisok vízkészletének felhasználható állapotban tartása;

e) a vízimunkák és vízilétesítmények műszaki tervezésével, kivitelezésével, továbbá üzemeltetésével összefüggő szabályozási feladatok ellátása;

f) a vízügyi igazgatási és ennek keretében hatósági feladatok szabályozása;

g) az állami hatósági feladatok ellátása;

h) az állami tulajdonban lévő közcélú vízilétesítmények működtetése, a koncessziós pályázat kiírása, elbírálása és a koncessziós szerződés megkötése;

i) a vízgazdálkodáshoz szükséges adatgyűjtés elrendelése;

j) a vízrajzi tevékenység szabályozása;

k) a vizek kártételei elleni védelem érdekében a vízkár-elhárítási tevékenység szabályozása;

l) a vizek kártételei elleni védelem érdekében a vízkár-elhárítási tevékenység szervezése, irányítása, ellenőrzése, a helyi közfeladatokat meghaladó védekezés;

m) vízgyűjtő-gazdálkodási terv készítése;

n) az állami tulajdonú vízi utak fenntartásának, valamint fejlesztésének felügyelete;

o) a vízrajzi tevékenység ellátása;

p) a vízkészletek mennyiségi és minőségi számbavétele.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatok közül

a) a Kormány az *a)*, *f)*, *i)* és az *m)* pontban;

b) a vízgazdálkodásért felelős miniszter a *c)*, *d)*, *e)*, *g)*, *j)* és a *k)* pontban;

c) a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter az *l)*, *n)* és *o)* pontban;

d) a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter és a vízgazdálkodásért felelős miniszter együttesen a *b)*, *h)* és *p)* pontban

meghatározott feladatokat látja el.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatok közül a *c)* és a *d)* pontban említetteket a vízgazdálkodásért felelős miniszter a Kormány által meghatározott munkamegosztás szerinti rendben az érdekelt miniszterek közreműködésével látja el.

(4) Az állam víziközmű-működtetés és víziközmű-szolgáltatás tekintetében felmerülő, a vízügyi tevékenységektől és vízügyi igazgatástól elkülönült feladatait a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény szabályozza.

3. § (1) A vizekkel és a vízilétesítményekkel összefüggő állami feladatok körében az igazgatási tevékenységeket (a továbbiakban: vízügyi igazgatás) — a 2. § (2) bekezdésében megjelölt munkamegosztásra is figyelemmel — a vízügyi igazgatási szerv végzi.

(2)

(3) A vízügyi igazgatási szervek látják el az állam kizárólagos tulajdonában lévő vizeknek és vízilétesítményeknek a vagonkezelését.

(4)

4. § (1) A települési önkormányzat feladata:

a) a helyi vízi közüzemi tevékenység fejlesztésére vonatkozó – a vízgazdálkodás országos koncepciójával és a jóváhagyott nemzeti programokkal összehangolt – tervek kialakítása és végrehajtása;

b)

c) a közműves vízellátás körében a települési közműves vízszolgáltatás korlátozására vonatkozó terv jóváhagyásáról és a vízfogyasztás rendjének megállapításáról való gondoskodás;

d) a vízgazdálkodási feladatokkal kapcsolatos önkormányzati hatósági feladatok ellátása;

e) a természetes vizek fürdésre alkalmas partszakaszainak és azzal összefüggő vízfelületének kijelölése;

f) a helyi vízrendezés és vízkárelhárítás, az árvíz- és belvízelvezetés.

(2) A települési önkormányzat – a vízgazdálkodási tevékenységek, mint közfeladatok (közszolgáltatások) körében – köteles gondoskodni:

a) a település nem közműves ivóvízellátásáról;

b) a 2000 lakosegyenértékkal jellemezhető szennyvízkibocsátás feletti szennyvízelvezetési agglomerációt alkotó településeken a keletkező használt vizek (szennyvizek) szennyvízelvezető művel való összegyűjtéséről, tisztításáról, a tisztított szennyvíz elvezetéséről, illetőleg a más módon összegyűjtött szennyvíz, továbbá a szennyvíziszap ártalommentes elhelyezésének megszervezéséről;

c) a b) pontban meghatározott feladatok ellátásáról a lakosegyenértéktől függetlenül azokon a területeken, amelyeket a vízbázisok, távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízilétesítmények védelméről, továbbá a felszín alatti vizek minőségét érintő tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokról szóló jogszabályok határoznak meg;

d) a településen található szennyvízbekötés nélküli ingatlanok esetében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének szervezéséről és ellenőrzéséről.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatok — a külön jogszabályokban a polgármester, illetve a jegyző hatáskörébe utalt feladatok kivételével — a képviselő-testület, a főváros esetében a fővárosi önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartoznak.

(4) A helyi önkormányzat víziközmű-működtetés és víziközmű-szolgáltatás tekintetében felmerülő, vízügyi tevékenységektől és vízügyi igazgatástól elkülönült feladatait a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény szabályozza.

5. § (1) Külön jogszabályban meghatározottaknak megfelelően a területi jelentőségű vízgazdálkodási, vízvédelmi feladatok, koncepciók egyeztetésére, véleményezésére Területi és Részvízgyűjtő szintű, az országos jelentőségű vízgazdálkodási feladatok, koncepciók egyeztetésére, véleményezésére Országos Vízgazdálkodási Tanácsot (a továbbiakban együtt: vízgazdálkodási tanácsok) kell létrehozni.

(2) A vízgazdálkodási tanácsok munkájában a külön jogszabályban meghatározott szervek, szervezetek képviselői és a tárgyalat témában érintettek képviselői vesznek részt.

5/A. § (1) Ha jogszabály vízgazdálkodási szakkérdésben szakértő igénybevételét írja elő, vagy az ilyen szakértő igénybevételéhez külön jogkövetkezményt állapít meg, – az igazságügyi szakértőkről szóló törvény szerint igazságügyi szakértői tevékenység végzésére jogosult szakértő kivételével – szakértőként kizárólag a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló törvényben meghatározott területi mérnöki kamara (a továbbiakban: kamara) engedélyével rendelkező személy vehető igénybe, valamint a jogszabályban meghatározott jogkövetkezmények csak az ilyen személy igénybevételéhez fűződnek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szakértői tevékenység folytatását a kamara annak engedélyezi, aki büntetlen előéletű, nem áll vízgazdálkodási szakértői tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, valamint rendelkezik a Kormány rendeletében meghatározott szakmai képesítéssel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek. A kérelemben meg kell jelölni a kérelmező természetes személyazonosító adatait.

(3) A kamara a szakértői tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személyekről nyilvántartást vezet, amely – a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott adatokon túl – tartalmazza a szakértői tevékenység végzésére jogosult személy természetes személyazonosító adatait. A nyilvántartásból kizárólag a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság igazolása céljából szolgáltatható adat.

(4) Az (1) bekezdés szerinti szakértői tevékenység engedélyezése iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg a kérelmező hatósági bizonyítvánnyal igazolja azt a tényt, hogy büntetlen előéletű, valamint nem áll a vízgazdálkodási szakértői tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, vagy kéri, hogy e tények fennállására vonatkozó adatokat a bűnügyi nyilvántartó szerv a kamara részére – annak a szakértői tevékenység gyakorlásához szükséges engedély iránti kérelem elbírálása céljából benyújtott adatigénylése

alapján – továbbítsa. Az adatigénylés során a Kamara az (5) bekezdésben meghatározott adatokat igényelheti a bünygyi nyilvántartó szervtől.

(5) A Kamara a vízgazdálkodási szakértői tevékenység időtartama alatt lefolytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi azt is, hogy a szakértő büntetlen előéletű, és nem áll a vízgazdálkodási szakértői tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt. A kamara a hatósági ellenőrzés céljából adatot igényelhet a bünygyi nyilvántartási rendszerből. Az adatigénylés kizárólag azon adatra irányulhat, hogy a szakértő büntetlen előéletű-e, valamint, hogy a vízgazdálkodási szakértői tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll-e.

(6) A (4) és (5) bekezdés alapján megismert személyes adatokat a kamara

a) a vízgazdálkodási szakértői tevékenység engedélyezése iránti eljárás jogerős befejezéséig,

b) a vízgazdálkodási szakértői tevékenység engedélyezése esetén a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy az engedély visszavonására irányuló eljárásban az eljárás jogerős befejezéséig

kezeli.

III. Fejezet

A tulajdonra és a tulajdon működtetésére vonatkozó rendelkezések

6. § (1)–(3)

(4) Az ingatlan tulajdonosának a tulajdonában vannak:

a) az ingatlan határain belül keletkező és ott befogadóba torkolló vízfolyások;

b) az ingatlan határain belül levő természetes állóvizek (a tó, a holtág), amelyek más ingatlanon elhelyezkedő vizekkel közvetlen kapcsolatban nincsenek;

c) az ingatlanra lehulló és az ingatlanon maradó csapadékvíz;

d) jogszabály eltérő rendelkezése hiányában az ingatlan határain belül levő és saját célt szolgáló vízilétesítmények.

(5) Az állami tulajdonban lévő természetvédelmi szempontból védett, fokozottan védett, illetve védelemre tervezett területeken lévő vizek forgalomképtelenek.

(6) A nemzeti vagyronról szóló törvényben, valamint a (4) és (5) bekezdésben meg nem jelölt vizek és vízilétesítmények állami tulajdonban vannak, de forgalomképesek. Elidegenítés esetén az érintett helyi önkormányzat vagy önkormányzati társulás – több önkormányzat esetében az érintettség arányában – elővásárlási joggal rendelkezik. Az elővásárlási jog szempontjából érintett az a helyi önkormányzat, amelynek a közigazgatási területén vagy határán van a víz, illetve vízilétesítmény.

(7) A természetes úton létrejött — a meder részét már nem képező — feliszapolódáson (parti növedék) csak a parti ingatlan tulajdonosa szerezhethet tulajdont.

7. § (1) Az állami tulajdonban lévő vizekről és vízilétesítményekről a 9–10. §-okban és a 13. §-ban foglaltakra is figyelemmel, a közérdek mértékéig, a központi költségvetés – ideértve a fejezeti kezelésű Környezetvédelmi és vízügyi célirányzat pénzeszközeinek felhasználásával –, illetve a külön törvényben szabályozott vízitársulat útján kell gondoskodni.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt feladat:

a) a vízbázisvédelem ellátása, a vízkészletek átcsoportosítását szolgáló vízelosztó rendszerek — ideértve a csatornákat is — létesítése, fenntartása és üzemeltetése, továbbá a többes rendeltetésű rendszerek fenntartása és üzemeltetése;

b) a vízfolyások medrében (így például a kis-, a közép-, a nagyvízi mederben és a mellékágakban) a víz, a hordalék, a jég zavartalan levonulási lehetőségének megteremtése, a folyószabályozási, mederfenntartási munkálatok elvégzése, valamint a hajózható

folyószakaszokon, természetes tavakon, csatornákon a hajóút kijelölése, kitűzése és fenntartása;

c) a természetes állóvizek, holtágak, patakok vagy patakszakaszok szabályozása, fenntartása, partvédelme és üzemeltetése, a vizek kártételeinek megelőzése, mérséklése;

d) az elsőrendű árvízvédelmi létesítmények (így például töltések, műtárgyak) fejlesztése és fenntartása, azokon a védekezés ellátása, az árvízmentesítés — ha az kettőnél több települést érint — a védelmi szakfelszerelés karbantartása és fejlesztése;

e) a vízepítési műtárgyak (vízlépcsők) — fenntartása és üzemeltetése a jogszabályok, üzemeltetési szabályzatok szerinti — működtetése;

f) a belvízelvezető művek (így például a belvízcsatornák, szivattyútelepek, belvíztározók) létesítése, fenntartása, bővítése, a belvízvédekezés irányítása és végrehajtása;

g) a vízkészlet-gazdálkodási célú feladatokat ellátó vízátervező csatornák bővítése és üzemeltetése.

(3) A helyi önkormányzat tulajdonában lévő vizekről és vízilétesítményekről a 9–10. §-okban és a 13. §-ban foglaltakra is figyelemmel a központi és az önkormányzati költségvetésben meghatározott pénzeszközök felhasználásával, illetve a külön törvényben szabályozott vízitársulat útján lehet gondoskodni.

(4) A (3) bekezdésben megjelölt feladat:

a) a 4. § (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott feladat ellátását szolgáló létesítmények megvalósítása, bővítése, működtetése, fenntartása, valamint ennek hiányában az előbbieken hivatkozottak szerinti ivóvízminőségű víz egyéb módon történő biztosítása és a vízbázisvédelmi feladatok ellátása;

b) a 4. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott feladat ellátásához szükséges szennyvízelvezető, -tisztító és -elhelyezést biztosító létesítmények megvalósítása, bővítése, működtetése és fenntartása;

c) a természetes állóvizek és holtágak, patakok vagy patakszakaszok szabályozása, fenntartása, partvédelme és üzemeltetése, a vizek kártételeinek megelőzése, mérséklése;

d) a belvízelvezető művek (így például a belvízcsatornák, szivattyútelepek, belvíztározók) létesítése, fenntartása, bővítése és a belvízvédekezés végrehajtása;

e) a víz, a hordalék, a jég zavartalan levonulási lehetőségének megteremtése, a szabályozási és mederfenntartási munkálatok elvégzése;

f) a település belterületén a patakok, csatornák áradása, továbbá a csapadék- és egyéb vizek kártételének megelőzése, a kül- és belterületen a patakszabályozás, árvízvédelmi létesítmények építése, fenntartása, fejlesztése, az árvízmentesítés, az árvízvédekezés szervezése, irányítása, végrehajtása, a védelmi szakfelszerelés karbantartása és fejlesztése.

(5)-(6)

7/A. § (1) A települési önkormányzatok a 4. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feladataikat a szennyvízelvezetési agglomerációk keretében látják el.

(2) A 4. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglaltak végrehajtására a Kormány nemzeti programot készít, és annak keretében határolja le és jelöli ki a szennyvízelvezetési agglomerációkat.

(3) Meglévő szennyvízelvezetési agglomerációnak kell tekinteni – függetlenül attól, hogy egyetlen vagy több kapcsolt települési szennyvízcsatornázási alrendszer a vizsgálat tárgya – a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról és települési jegyzékéről szóló kormányrendelet hatálybalépésekor már üzemelő, vagy vízjogi létesítési engedély alapján épülő rendszereket.

(4) A szennyvízelvezetési agglomeráció lehatárolása során az alábbi szempontok irányadók:

a) környezetvédelmi és közegészségügyi, járványügyi (vízbázisvédelmi, befogadó vízminőségvédelmi),

b) természet- és tájvédelmi,

c) domborzati,

- d) klimatikus hidrológiai és hidrogeológiai,
 - e) gazdasági (településszerkezeti, településfejlesztési),
 - f) műszaki,
 - g) üzemeltetési,
 - h) társadalmi,
 - i) idegenforgalmi
- adottságok.

(5) A kijelölt szennyvízelvezetési agglomerációk szükség szerinti módosítását a Kormány kétévente a (2) bekezdésben említett program felülvizsgálata keretén belül végzi el.

(6) Az Európai Közösségek Tanácsa 91/271/EGK számú, a települési szennyvíz tisztításáról szóló Irányelve 15. cikkében előírt információszolgáltatási (jelentéstételi) tagállami kötelezettség teljesítéséhez a víziközmű-szolgáltatók kötelesek szolgáltatni a vízgazdálkodásért felelős miniszter által kért adatokat és információkat, illetve a helyszínen biztosítani ezek megbízhatóságának vízügyi hatósági ellenőrzését.

8. § (1) A közérdek mértékét meghaladó, illetve a 7. §-ban nem említett tevékenység — vízimunka, vízilétesítmény építése — többletköltségeit az igénylők kötelesek megtéríteni.

(2) A területi közcélú vízilétesítmények, illetve a közcélú vízimunkák költségeit, vízitársulat esetén a tagok külön törvény szerint, vízitársulat hiányában az érdekeltek érdekeltségük arányában kötelesek viselni (közcélú érdekeltségi hozzájárulás). A közcélú érdekeltségi hozzájárulás hektáronként fizetendő mértékét a vízgazdálkodásért felelős miniszter évente rendeletben állapítja meg.

(3) Vízitársulat hiányában a (2) bekezdés szerinti költségeket a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint lefolytatott eljárásban hozott határozatával érdekeltségük arányában az érdekeltekre a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala veti ki.

9. § (1)

(2) Nem minősül koncesszióköteles tevékenységnek:

a) a 3. számú melléklet szerinti csatornák közül azoknak a működtetése, amelyek nem alkalmasak egyidejűleg mezőgazdasági, ipari és ivóvíz-ellátási, továbbá hajózási célra;

b) a víziközmű-társulatok által végzett közműlétesítés vagy -fejlesztés;

c)–d)

e)

10. § (1) A kizárólagos állami tulajdonban, illetve önkormányzati törzsvagyban lévő közcélú vízilétesítmények működtetését végző gazdálkodó szervezetnek a létesítmény közművagyonát az állam nevében a vízgazdálkodásért felelős miniszter, az önkormányzat nevében a képviselő-testület adja szerződéssel használatba.

(2) A szerződésnek tartalmaznia kell:

a) a közművagyon működtetésének jogi és pénzügyi feltételeit;

b) a kötelezően ellátandó feladatokat;

c) a teljesítés jogi garanciáit.

(3) A használatba adható közművagyon körét, a szerződés előkészítésével és megkötésével kapcsolatos feladatokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

11. § (1) A koncessziós pályázatot

a) az állami tulajdon működtetésére a vízgazdálkodásért felelős miniszter;

b) a helyi önkormányzati tulajdon működtetésére a képviselő-testület írja ki.

(2) A pályázati kiírásnak tartalmaznia kell, hogy az a vízi közüzemi tevékenységekre [13. § (1) bekezdés] együttesen vagy külön-külön vonatkozik.

(3) A koncessziós pályázatot akkor lehet kiírni, ha a koncessziós szerződés alapján végzendő tevékenység összhangban van a jóváhagyott terület- és településfejlesztési, -

rendezési tervekkel, a környezet és a természet védelmével, valamint a vízbázisvédelmi előírásokkal.

(4) A pályázati kiírásnak — a koncesszióról szóló törvényben foglaltakon kívül — tartalmaznia kell:

a) a koncessziós társaság által nyújtott szolgáltatással kapcsolatban jogszabályban, illetve szabványban meghatározott követelményeket;

b) a szolgáltatási díjak megállapításának, illetve megváltoztatásának módját és feltételeit, ideértve a hatósági árakra vonatkozó tájékoztatást is;

c) a folyamatos vízszolgáltatáshoz szükséges eszközöket és egyéb feltételeket;

d) a koncesszióval érintett ingatlanok megjelölését, a koncessziós társaságot terhelő szolgalmakat, illetve a társaság által nyújtandó használati és egyéb jogokat;

e) a koncessziós társaság adatszolgáltatási kötelezettségét;

f) a koncessziós társaságot a koncessziós tevékenység ellátásával kapcsolatban, harmadik személyekkel szemben terhelő kártalanítási, kártérítési és egyéb kötelezettségeket;

g) a koncessziós tevékenység környezet-, természet- és vízbázisvédelmi követelményeit;

h) a pályázaton való részvétel feltételeit (így például részvételi díj, biztosíték, a pályázó gazdálkodási, pénzügyi helyzetéről nyújtott tájékoztatás);

i)

j) a koncessziós társaság induló vagyonának megkívánt mértékét.

(5) Nem kell koncessziós társaságot alapítania a koncessziós pályázat nyertesének, ha az állam vagy a helyi önkormányzat által — az állam vagy az önkormányzat többségi részesedésével — közcélú vízellátási működtetésére létrehozott gazdálkodó szervezet.

12. § A koncesszió időtartama alatt a koncessziós társaság jogosult a koncesszióba adott vízellátási területek területén halászati, üdülési, sportcélú, idegenforgalmi, fürdő- és kereskedelmi szolgáltatások végzésére, az ezeket szolgáló létesítmények megvalósítására, illetve működtetésére, a csatornán létesített hajózási célú infrastruktúra működtetésére.

IV. Fejezet

13. §

V. Fejezet

Gazdálkodás a vízkészletekkel

14. § (1) A vizek hasznosítási lehetőségeinek megőrzésére

a) a természetes vizek hasznosíthatósági feltételeinek rendszeres ellenőrzésével,

b) a vízszennyvezetékek megakadályozásával,

c) a vizek védelmét, illetve szabályozását szolgáló vízellátási létesítmények létesítésével és működtetésével,

d) a vízhasználatot akadályozó vízminőségi károk megelőzésével, csökkentésével, illetve elhárításával,

e) a vizek medrének és a vízellátási létesítmények vízvédelmi célú karbantartásával,

f) a vizek, azok jellemzőinek megfigyelésével, állapotának értékelésével,

g) az emberi beavatkozások, a felszíni és felszín alatti vizek állapotára gyakorolt hatások elemzésével,

h) a vízhasználatok gazdasági elemzésével,

i) a vízkészletek ésszerű használatára ösztönző jogi és közgazdasági eszközrendszer kialakításával
kell törekedni.

(2) Az ivóvízellátást, az ásvány- és gyógyvíz hasznosítást szolgáló vagy erre kijelölt vizeket a vízkivétel védőidomainak, védőterületének külön jogszabályban meghatározott mértékű

kijelölésével és fenntartásával fokozott védelemben és biztonságban kell tartani (vízbázisvédelem).

(3) A távlati ivóvízbázis vagy az elvi vízjogi engedéllyel már lekötött vízkészlet védelme érdekében a vízügyi hatóság e törvény alapján, külön jogszabály szerinti tulajdoni és használati korlátozást rendelhet el.

(4) Aki a vízkészlet hasznosítására jogot szerzett, köteles a hasznosításba vont vízkészletet — a hasznosítás mértékének arányában — biztonságban tartani, továbbá gondoskodni a szennyvizek összegyűjtéséről, elvezetéséről, kezeléséről és a környezetvédelmi előírásoknak megfelelő elhelyezéséről.

(5) Aki a szennyvízelvezető és -tisztító közműbe a meghatározott mértéket meghaladó károsító anyagot bocsát be, csatornabírságot köteles fizetni.

(6) Az (5) bekezdésben említett károsító anyagok fajtáit, a csatornabírság kiszabásával kapcsolatos szabályokat, valamint a csatornabírság mértékét a Kormány, a bebocsátási küszöbértékeket a vízgazdálkodásért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.

(7) Az állam kizárólagos tulajdonában lévő természetes vizek medrében található nádasok vízminőség-védelmi nádgazdálkodásáról a meder kezelője köteles gondoskodni.

15. § (1) A felszín alatti vizet – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – csak olyan mértékben szabad igénybe venni, hogy a vízkivétel és a vízutánpótlás egyensúlya minőségi károsodás nélkül megmaradjon, és teljesüljenek a külön jogszabály szerinti, a vizek jó állapotára vonatkozó célkitűzések elérését biztosító követelmények.

(2) A vízigények a felhasználható vízkészlet mennyiségi és minőségi védelmére is tekintettel elsősorban a vízhasználat céljára még le nem kötött vízkészletből elégíthetők ki.

(3) Az ásvány-, gyógy- és termálvizek felhasználásánál előnyben kell részesíteni a gyógyászati, illetve a gyógyüdülési használatot. A kizárólag energiahasznosítás céljából kitermelt termálvizet, a (3a) bekezdésben foglalt kivétellel – a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló rendeletben megfogalmazottak szerint – vissza kell táplálni. A vízügyi hatósági feladatokat ellátó szerv – a 2009. szeptember 30-án jogerős vízjogi üzemeltetési engedéllyel rendelkező, energiahasznosítási célú termálvíztermelés esetében – kérelemre engedélyezi a visszatáplálás mellőzését, ha a kérelemmel érintett kitermelés megfelel az (1) bekezdésben meghatározott szempontok érvényesülését szolgáló, a Kormány által rendeletben meghatározott feltételeknek.

(3a) A mezőgazdasági termelés területén, kizárólag energiahasznosítás céljából a termálvíz, a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló rendeletben meghatározott feltételekkel visszatáplálási kötelezettség nélkül kitermelhető. A visszatáplálási kötelezettség mellőzésével történő kitermelést a vízügyi hatósági feladatokat ellátó szerv kérelemre engedélyezi.

(4) A vízigények kielégítésének sorrendje az (1)–(3) bekezdésekben foglaltakra is figyelemmel:

- a) létfenntartási ivó és közegészségügyi, katasztrófa-elhárítási,
- b) gyógyászati, valamint a lakosság ellátását közvetlenül szolgáló termelő- és szolgáltató tevékenységgel járó,
- c) állattartási, haltenyésztési,
- d) természetvédelmi,
- e) gazdasági,
- f) egyéb (így például sport, rekreációs, üdülési, fürdési, idegenforgalmi célú) vízhasználat.

(5) Ha a vízhasználat korlátozása szükségessé válik, a korlátozás sorrendje a (4) bekezdésben meghatározott kielégítési sorrend fordítottja.

(6) Ha a felhasználható vízmennyiség természeti vagy egyéb elháríthatatlan okból csökken, a vízhasználat — a létfenntartási vízhasználat kivételével — az (5) bekezdés szerinti sorrendben kártalanítás nélkül korlátozható, szüneteltethető, vagy a biztonsági követelmények megtartása mellett megszüntethető.

(7) Az árpolitika kialakítása során érvényesíteni kell a vízszolgáltatások, a vízigénybevétel céljától függő költségek megtérülésének elvét (megkülönböztetve legalább a háztartási, ipari, mezőgazdasági igényeket), figyelembe véve a környezet- és vízkészlet-védelemmel összefüggő költségeket, a szennyező fizet elvet. Az árak megállapítása során figyelemmel kell lenni a megtérülés társadalmi, környezeti és gazdasági hatásaira.

(8)

(9)

Vízkészletjárulék

15/A. § (1) A vízhasználó a vízjogi létesítési, üzemeltetési engedélyben lekötött vagy engedély nélkül felhasznált, az üzemi fogyasztó a ténylegesen igénybe vett vízmennyiség után vízkészletjárulékot köteles fizetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti

a) vízhasználó az, aki vízjogi engedély alapján vízhasználatot gyakorol vagy vízjogi engedélyben vízkészletet köt le,

b) üzemi vízfogyasztó az, aki ivóvizet szolgáltató közműről a saját gazdasági célú vízhasználatához településenként évi 10 000 m³-nél nagyobb vízmennyiséget használ fel.

15/B. § (1) A vízhasználónak a vízkészletjárulékot

a) 4,50 forint/m³ alapjárulék,

b) ha a vízjogi engedélyben meghatározott vízmennyiséget – az egyes külön megjelölt időszakokra is tekintettel – 10%-nál nagyobb mértékben túllépi, a teljes többletmennyiség után 9,00 forint/m³ alapjárulék,

c) ha a vízjogi engedélyköteles a tevékenységet engedély nélkül folytatja (a továbbiakban: engedély nélküli vízhasználat), 28,90 forint/m³ alapjárulék figyelembevételével, a befizetés összegét meghatározó, külön jogszabályban előírt – az igénybe vett vízmennyiség meghatározásának módjától, a vízhasznosítás és a vízkészlet jellegétől, továbbá az adott térség vízkészlet-gazdálkodási helyzetétől függő – szorzószámok alkalmazásával, a ténylegesen igénybe vett vízmennyiség alapján kell kiszámítania.

(2) A vízmennyiség meghatározását az engedély nélküli vízhasználatnál a külön jogszabályban foglaltak szerint kell elvégezni.

(3) A vízhasználó a vízjogi engedélyben megjelölt vízmennyiség 80%-a után köteles az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott alapjárulék figyelembevételével – a §-ban meghatározottak szerint – a vízkészletjárulékot kiszámítani, ha az általa igénybe vett víz mennyisége a vízjogi engedélyben megjelölt mennyiség 80%-át nem éri el.

(4) Az üzemi fogyasztónak a vízkészletjárulékot 14,10 forint/m³ alapjárulék alapján a ténylegesen igénybe vett vízmennyiség után kell kiszámítania.

15/C. § (1) Nem kell a vízhasználónak vízkészletjárulékot fizetnie

a) a felszín alatti vízkivételnél a vízjogi engedély szerinti víztartó rétegbe visszasajtolta – a felszín alatti vizeket nem veszélyeztető – vízmennyiség után,

b) a tűzivízellátás, a polgári védelmi készenléti célokat szolgáló vízmennyiség, továbbá az életveszélyt okozó bányászati vízbetörés esetén az életmentés időtartamára kiemelt vízmennyiség után,

c) a vízjogi engedélyenként évi 500 m³-t meg nem haladó vízmennyiség után,

d) a talajvízdúsításra betáplált vízmennyiséggel azonos vízmennyiség kitermelése után, ha az a talajvízdúsítással igénybe vett vízáadó rétegből történik,

e) az ár- és belvíz befogadására kijelölt csatornák, halastavak, tározók védekezési célból történő feltöltésére használt és a föműveken átvezetett, a vízjogi engedélyben meghatározott vízmennyiség után,

f) a vízjogi engedély szerinti vízmennyiség azon része után, amely nem vehető igénybe, mert a vízkészlet természeti okokból nem áll rendelkezésre,

g) ha a hatóság a vízkivételt korlátozta,

h) a használt víz ismételt felhasználása vagy átadása után, kivéve a kettősműködésű csatornákból történő vízkivételt,

i) a felszíni vízből történő ökológiai célú vízhasználat vízmennyisége után,

j) ha a vízkészletjárulék tárgyévre vonatkozó összege nem haladja meg az 1000 forintot,

k) kármentesítés céljából történő vízkivétel esetén, ha az hatósági kötelezés vagy engedély alapján történt,

l) öntözési, rizstermelési és halgazdasági vízhasználatok vonatkozásában.

(2) Az (1) bekezdés f), g) és l) pontjában foglalt esetben a vízkészletjárulék-fizetési kötelezettség alóli mentesítés nem érinti a vízhasználatra vonatkozó, 15/E. § szerinti nyilatkozattételi és adatszolgáltatási kötelezettségeket.

(3) A vízhasználónak az (1) bekezdés b) és f) pontjaiban megjelölt mentesség megállapítását az ok bekövetkezésétől számított hatvan napon belül az illetékes vízügyi hatóságtól kell kérnie. Hatvan nap után a mentességre hivatkozni nem lehet.

(4) Nem kell az üzemi fogyasztónak vízkészletjárulékot fizetnie, ha a közegészségügyi előírások az igénybe vett vízmennyiség több mint 50%-ára ivóvízminőséget határoznak meg.

(5) Az üzemi fogyasztó köteles fizetési kötelezettségét annak keletkezésétől számított 15 napon belül az illetékes vízügyi hatóságnak az e célra készített nyomtatványon bejelenteni (bejelentkezés).

(6) A vízkészletjárulék-fizetési kötelezettség a vízhasználónál a vízjogi engedély jogerőre emelkedésével, üzemi fogyasztónál – figyelemmel a 15/B. § (4) bekezdésében foglaltakra – a 10 000 m³-t meghaladó vízmennyiség felhasználásának megkezdésével keletkezik.

(7) Azt, hogy a vízkészletjárulék az államháztartás mely szervezete javára számolható fel, továbbá annak mértékét külön jogszabály állapítja meg.

(8) A vízhasználó a kizárólag energiahasznosítás céljából kitermelt termálvíz használatára tekintettel általa fizetendő víz-készletjárulékot – legfeljebb a vízkészletjárulék összege erejéig – csökkentheti a termálvíz visszatáplálását biztosító kút kialakításával, illetve a berendezések korszerűsítésével összefüggésben, az adóévben felmerült igazolt és a vízügyi hatósági feladatokat ellátó szerv által elfogadott költségének az összegével.

15/D. § (1) A vízhasználó a naptári év első három negyedévének vízigénybevétele után számított vízkészletjárulékot és az üzemi vízfogyasztó a vízkészletjárulékot – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – a tárgynegyedévet követő hónap 15. napjáig köteles az illetékes vízügyi hatóság által megjelölt számlára befizetni.

(2) A tárgyévet követő első hónap 15. napjáig köteles a vízhasználó a vízkészletjárulékot befizetni,

a) ha a vízjogi engedélyben meghatározott éves vízmennyiség napi átlaga (365 nap alapján) nem haladja meg a 25 m³/nap mennyiséget (kisfogyasztó),

b) ha az évnek csak meghatározott időszakában használt vizet (időszakos vízhasználó).

(3) Az engedély nélküli vízhasználat után a vízkészletjárulékot a jogerős hatósági határozat közlését követő hónap 15. napjáig kell kiszámítani és befizetni.

(4) A tárgyévet követő első hónap 15. napjáig köteles befizetni a negyedéves befizetési kötelezettség alá tartozó vízhasználó az éves teljes vízigénybevétele után fizetendő vízkészletjárulék, és az első három negyedéves vízigénybevétele után az (1) bekezdésben meghatározottak szerint befizetett vízkészletjárulék közti különbséget.

(5) A járulékfizetésre kötelezett által befizetett összeget – ha az összes tartozásnál kisebb – sorrendben (ezen belül nemenként a legrégebbi tartozástól kezdve) az adóbírságra, a mulasztási bírságra, azt követően a késedelmi pótlékra, végül a vízkészletjárulék tartozásra kell elszámolni.

(6) A vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízilétesítmények védelméről szóló kormányrendeletben meghatározott adásvételre vagy kisajátításra fordított pénzösszeg a befizetett vízkészletjárulékból visszaigényelhető.

15/E. § (1) A vízhasználó a naptári év első három negyedévében, az üzemi fogyasztó negyedévente a tárgynegyedévet követő hónap 15. napjáig köteles az e célra szolgáló adatlapon az illetékes vízügyi hatóság részére nyilatkozni a tényleges vízigénybevételéről, valamint a fizetési kötelezettség alapadatairól, kiszámításáról.

(1a) A vízhasználó az (1) bekezdésben meghatározott éves adatokról – összevontan is – a tárgyévet követő hó 15. napjáig köteles az illetékes vízügyi hatóság részére nyilatkozni.

(1b) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a 15/D. § (2) bekezdésében meghatározott, éves befizetési kötelezettség körébe eső vízhasználó az (1) bekezdésben meghatározott adatokról az e célra szolgáló adatlapon a tárgyévet követő hónap 15. napjáig köteles nyilatkozni.

(1c) A közüzemi szolgáltató köteles nyilatkozni az üzemi fogyasztó részére lekötött és ténylegesen szolgáltatott vízmennyiségről a tárgyévet követő hónap 15. napjáig az e célra szolgáló adatlapon.

(2) A vízkészletjárulék-fizetés bizonylatait a vízügyi hatóság ellenőrzi. Ha a fizetésre kötelezett a bejelentkezési, a nyilatkozattételi, a nyilvántartási, illetőleg a vízkészletjárulék- és pótlékfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az adózás rendjéről szóló törvényt kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy ahol a törvény adóhatóságot említ, azon vízügyi hatóságot kell érteni.

(3) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 165. §-a (3) bekezdése első fordulatóban a pótlékfizetés kezdő napjának eltérő megállapítására a 171. § (1) bekezdésében, továbbá a 134. §-ban meghatározott, a fizetési kötelezettség mérséklésére, elengedésére vonatkozó szabályokat a vízügyi hatóság nem alkalmazhatja.

Mezőgazdasági vízszolgáltatási díj

15/F. § (1) Aki mezőgazdasági célú vízszolgáltatást vesz igénybe, a mezőgazdasági vízszolgáltató részére mezőgazdasági vízszolgáltatási díjat fizet.

(2) A mezőgazdasági vízszolgáltatási díjat a mezőgazdasági vízszolgáltató határozza meg.

(3) A mezőgazdasági vízszolgáltatási díjat a rendelkezésre állást biztosító alapidíjból és a felhasznált vízmennyiséggel arányos díjból álló kéttényezős díjként, vízszolgáltatási időnyre, időarányosan kell megállapítani.

(4) A mezőgazdasági vízszolgáltatási díj mértékét úgy kell meghatározni, hogy:

a) fedezetet biztosítson a mezőgazdasági vízszolgáltatás folyamatos és hatékony működtetéséhez, hosszú távú fenntartásához,

b) hozzájáruljon a mezőgazdasági vízszolgáltatás biztonságos ellátásához,

c) ösztönözzön a mezőgazdasági vízszolgáltatás minimális költségszinten történő ellátására és

d) feleljen meg e törvény szerinti költségmegtérülés elvének.

(5) A mezőgazdasági vízszolgáltatási díj megállapításának részletes szabályait a mezőgazdasági vízszolgáltatás díjképzési rendjéről szóló kormányrendelet határozza meg.

VI. Fejezet

A vizek kártételei elleni védelem és védekezés

16. § (1) A vizek kártételei elleni védelem érdekében szükséges feladatok ellátása — a védőművek építése, fejlesztése, fenntartása, üzemeltetése, valamint a védekezés — az állam, a helyi önkormányzatok, illetve a károk megelőzésében vagy elhárításában érdekeltek kötelezettsége.

(2) A Kormány által rendeletben kijelölt vízügyi igazgatási szervnek a vizek többletéből eredő kockázattal érintett területekre veszély- és kockázati térképet, valamint kockázatkezelési tervet kell készítenie.

(3) A vízügyi igazgatási szervek feladata a folyók vízkár-elhárítási célú szabályozása, a kettőnél több települést szolgáló vízkár-elhárítási létesítmények — az árvízvédelmi fővédvonalak, vízkár-elhárítási célú tározók, belvízvédelmi főművek (a továbbiakban: védőművek) — építése, ezek, valamint az állam kizárólagos tulajdonában lévő védőművek fenntartása és fejlesztése, azokon a védekezés ellátása, továbbá a mezőgazdasági vízszolgáltatás és vízkárelhárítás feladatainak ellátása.

(4) A vízügyi igazgatási szervnek vízkárelhárítással összefüggő feladata;

a) a vízkárelhárítás műszaki, igazgatási teendőinek irányítása, illetőleg ellátása;

b) a védőművek építése, fejlesztése, illetve az építés, fejlesztés összehangolása;

c) a védekezés területi tervezése, szervezése, szakmai irányítása;

d) a helyi önkormányzatok vízkár-elhárítási tevékenységének szakmai irányítása;

e) a helyi önkormányzatok számára a vizek kártételei elleni védelemmel összefüggő, a közigazgatási feladatok ellátásához szükséges tervek elkészítéséhez adatok szolgáltatása;

f) a vízitársulatok vízkár-elhárítási tevékenységének szakmai irányítása;

g) a vizek kártételei elleni védelemmel kapcsolatos tájékoztatás.

(5) A helyi önkormányzatok feladata:

a) a legfeljebb két település érdekében álló védőművek létesítése, a helyi önkormányzat tulajdonában lévő védőművek fenntartása, fejlesztése és azokon a védekezés ellátása;

b) a település belterületén a patakok, csatornák áradásai, továbbá a csapadék- és egyéb vizek által okozott kártételek megelőzése — kül- és belterületi védőművek építésével — a védőművek fenntartása, fejlesztése és azokon a védekezés ellátása;

c) a vizek kártételei elleni védelemmel összefüggő — külön jogszabályban meghatározott — feladatok ellátása.

(6) A vizek kártételei elleni védelem érdekében szükséges állami vagy helyi önkormányzati feladatkörbe nem tartozó tevékenységek ellátása az érdekelt tulajdonosok, illetve az ingatlant egyéb jogcímen használók feladata.

17. § (1) Az árvíz- és belvízvédekezés országos irányítása

a) a rendkívüli védekezési készség beálltáig a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter;

b) a rendkívüli védekezési készség tartama alatt, ha veszélyhelyzet kihirdetésére nem kerül sor, a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter;

c)

(2)

(3) A saját szervezettel védekező települések által fenntartott műveken az árvíz- és belvízvédekezés műszaki feladatait a település közigazgatási határán belül — a vízügyi igazgatási szervnek szakmai irányításával — a polgármester (Budapesten a főpolgármester) a polgármesteri (főpolgármesteri) hivatal útján látja el.

(4) Az árvíz- és belvízvédekezés, valamint a helyi vízkár-elhárítás államigazgatási feladat- és hatáskörét — a külön jogszabályban meghatározottak szerint — a megyei, fővárosi védelmi bizottság elnöke, illetőleg a polgármester, fővárosban a főpolgármester látja el.

(5) A vizek kártételei elleni védekezés részletes feladatait, módját és a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter jogkörét a Kormány rendeletben állapítja meg.

(6) A főpolgármester, a megyei, fővárosi védelmi bizottság elnöke, illetve a polgármester rendeli el az árvíz- és belvízvédekezéssel, valamint a helyi vízkárelhárítással kapcsolatos – a külön jogszabályban meghatározott államigazgatási feladatok körében – a kitelepítést, a kimenekítést, a visszatelepítést, továbbá közreműködik az ezzel kapcsolatos egyéb feladatok végrehajtásában.

(7) A polgármester (főpolgármester) az árvíz- és belvízvédekezéssel kapcsolatos államigazgatási feladat- és hatáskörében

a) közreműködik az árvíz- és belvízvédekezési területi bizottság jogszabályban meghatározott feladatainak végrehajtásában;

b) gondoskodik a közterek – ezen belül a polgári védelmi szervezetbe beosztottak és a közfoglalkoztatottak –, továbbá a védekezéshez szükséges anyagok, eszközök és felszerelések összeírásáról, nyilvántartásáról, szükség szerinti mozgósításáról, továbbá a közterek – ezen belül a polgári védelmi szervezetbe beosztottak és a közfoglalkoztatottak – általános ellátásáról;

c) megtervezi a kitelepítést, a kimenekítést, a mentést és a visszatelepítést, illetőleg ezek elrendelése esetén gondoskodik a végrehajtásról;

d) gondoskodik az élet- és vagyonbiztonság, valamint a mentés érdekében szükséges egyéb intézkedések megtételéről;

e) gondoskodik a védekezésben részt vevők egészségügyi ellátásáról, továbbá a kitelepítés, a kimenekítés, a mentés és visszatelepítés során a járványok megelőzésével és elhárításával kapcsolatos intézkedésekről, az egészségügyi államigazgatási szerv közreműködésével;

f) megteszi az árvíz és belvíz által okozott, valamint a védekezéssel kapcsolatban keletkezett károkkal összefüggésben keletkezett helyreállításához szükséges intézkedéseket.

(8) A polgármester (főpolgármester) a közműves vízellátással összefüggő államigazgatási feladat- és hatáskörében — a képviselő-testület által jóváhagyott tervnek megfelelően — elrendeli a vízfogyasztás korlátozását.

18. § (1) Aki tevékenységével vagy mulasztásával a vizeket veszélyezteti vagy károsítja, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény szerinti felelősséggel tartozik, illetve a vízügyi hatóság által meghatározott intézkedések megtételére köteles.

(2) A vízminőségben jelentkező környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjét a Kormány rendeletben állapítja meg.

19. § (1) A 18. § (1) bekezdés alkalmazása szempontjából károkozónak minősül a halászati jog gyakorlója, ha a halpusztulás és az azzal okozott vízminőségi kár a halászatra vonatkozó előírások megszegésével és nem vízszennyezés, illetve vízminőségromlás miatt következett be.

(2) Ha a károkozó ismeretlen, a kárelhárítás költségeit az elszennyeződött víz vagy vízálléstartomány tulajdonosa viseli.

VII. Fejezet

A vizekkel és vízálléstartományokkal összefüggő ingatlanokra vonatkozó rendelkezések

20. § (1) Az ingatlan tulajdonosa (használója) köteles tűrni, hogy a vízügyi hatóság határozata alapján a közcélú vízálléstartományt az ingatlanán elhelyezzék és üzemeltessék, illetve az ehhez szükséges vízimunkákat elvégezzék, feltéve, ha az ingatlan rendeltetészerű használatát nem zárja ki (vízvezetési szolgalmi jog).

(2) A vízügyi hatóság kérelemre engedélyezi meglévő és vízjogi engedély alapján üzemelő vízálléstartományhoz történő csatlakozást, ha a vízálléstartomány az eredeti rendeltetésének,

valamint a csatlakozó céljának együttesen megfelel, illetve arra alkalmassá tehető (vízhasználati szolgálmi jog).

(3) A parti ingatlan tulajdonosa (használója) köteles túrni, hogy a meder tulajdonosa, illetve megbízottai szakfeladataik ellátásához szükséges mértékben az ingatlanhoz fűződő érdekek figyelembevételével

a) az ingatlanon keresztül a víz partjára bejárjanak;

b) a mederből a vízgazdálkodási feladataik végrehajtása során kiemelt, valamint a vízgazdálkodási feladataik elvégzéséhez szükséges anyagokat az ingatlanon keresztül szállítsák, vagy azokat, illetve a munkák elvégzéséhez szükséges eszközöket, átmeneti jellegű létesítményeket az ingatlanon elhelyezzék;

c) a vízrajzi észleléshez, a hajóút kitűzéséhez, valamint az egyéb szakfeladatok ellátásához szükséges jeleket, létesítményeket az ingatlanon elhelyezzék és karbantartsák.

(4) Az ingatlan tulajdonosát (használóját) az (1) és (3) bekezdés szerinti korlátozás mértékének megfelelő kártalanítás illeti meg. Ha a korlátozás következtében az ingatlan használata, az ingatlannal kapcsolatos jog vagy foglalkozás gyakorlása lehetetlenné, illetve számottevően költségessé válik, a tulajdonos az ingatlan kisajátítását kérheti.

(5) A nemzeti vagyona tartozó vizek medrében elhelyezett mederhasználati vízilétesítmények üzemeltetőjét a vízjogi üzemeltetési engedély jogerőre emelkedése napjától kezdődően e törvény erejénél fogva mederhasználati jog illeti meg, melyet külön jogszabályban meghatározottak szerint kell bejegyezni.

21. § (1) Vízkárelhárítási célú tározónak minősül a záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó, a vésztározó és a belvíztározó.

(2) Az ingatlan tulajdonosa, illetve használója köteles túrni, hogy az ingatlanát a vízügyi hatóság vízkárelhárítási célú tározóként kijelölje.

(3) A záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó és a belvíztározó kijelölése közérdekből történik.

(4) Az ingatlan, vagy annak területi mértékben meghatározott része vízkárelhárítási célú tározóvá történő kijelöléséről – a vésztározó kivételével – az ingatlan fekvése szerint illetékes vízügyi hatóság határoz. A vízügyi hatóság a jogerős határozattal megkeresi a vízkárelhárítási célú tározó jogi jelleg feljegyzése iránt az ingatlan fekvése szerint illetékes ingatlanügyi hatóságot. Ha a vízkárelhárítási célú tározó jogi jelleg nem az egész ingatlant érinti, a határozathoz mellékelni kell az ingatlan érintett részét ábrázoló ingatlanügyi hatóság által záradékolt vázrajzot is.

(5) A vízügyi hatóság dönt a vízkárelhárítási célú tározóba történő sorolás megszüntetéséről, ha annak feltételei már nem állnak fenn. A vízügyi hatóság a jogerős határozatot megküldi az ingatlanügyi hatóságnak a vízkárelhárítási célú tározó jogi jelleg ingatlan-nyilvántartásból történő törlése céljából.

21/A. § (1) Ha a záportározóhoz, az árvízcsúcs-csökkentő tározóhoz, a szükségtározóhoz, illetve a belvíztározóhoz kapcsolódó vízilétesítmény elhelyezése, vagy a 21/E. § szerinti használati korlátozás az ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti vagy jelentős mértékben akadályozza, a tulajdonos az ingatlan megvásárlását a beruházótól kérheti, illetve az ingatlan kisajátításának kérését a beruházónál kezdeményezheti.

(2) A záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó, illetve a belvíztározó gyakori igénybevételének szükségessége esetén az aránytalanul magas kártalanítási költségek elkerülése érdekében a beruházó a tározó területének megvásárlását, illetve kisajátítását kezdeményezheti.

21/B. § (1) A záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó és a belvíztározó területéhez tartozó ingatlan ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett tulajdonosát – a rendelkezésre állással és a használattal, illetve a 21/E. § szerinti használati korlátozással összefüggő értékcsökkenés miatt, azok ellenértékéért – tulajdoni illetőségének arányában

egyszeri térítés illeti meg. Ha az ingatlan már eredetileg is állami vagy önkormányzati tulajdonban volt, vagy a 21/A. § (1) vagy (2) bekezdése alapján állami vagy önkormányzati tulajdonba kerül, az egyszeri térítés kifizetésére nem kerül sor.

(2) A vízkárelhárítási célú tározó árvíz-szabályozási célból történő igénybevétele esetén az okozott tényleges kárért az ingatlan használóját kártalanítás illeti meg, kivéve, ha a tározó területe a 21/A. § alapján megvásárlásra vagy kisajátításra került, és ezután kötöttek bérleti vagy haszonbérleti szerződést.

(3) A vízkárelhárítási célú tározó területén lévő ingatlanok árvízi szabályozási célból történő igénybevételeivel kapcsolatos kártalanításra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a Polgári Törvénykönyv szabályait kell alkalmazni.

(4) Az ingatlan tulajdonosának a bérleti vagy haszonbérleti szerződés megkötésekor a bérelő vagy haszonbérelő tudomására kell hoznia a 21/E. § szerinti használati korlátozásokat.

(5) Ha a haszonbérelő a (2) bekezdés alapján kártalanításban részesült, egyidejűleg ezen a címen nem jogosult a termőföldről szóló törvény szerinti haszonbér-fizetési kedvezmény igénybevételeire.

21/C. § (1) A 21/B. § (1) bekezdése szerinti egyszeri térítés megfizetéséről a vízügyi hatóság határozatában dönt, és a beruházó gondoskodik az egyszeri térítés kifizetéséről.

(2) Az egyszeri térítés alapja a termőföld ingatlan-nyilvántartás szerinti aranykorona-értéke (a továbbiakban: AK). Az egyszeri térítés mértéke e rendelkezés hatálybalépésekor 8000 forint AK-ként. Az egyszeri térítés mértéke évente, január 1-jével növekszik a Központi Statisztikai Hivatal által közölt, a tárgyévre érvényes fogyasztói árindex mértékével.

21/D. § A vízügyi hatóság a vízkárelhárítási célú tározó kijelölése során csak a tényállás tisztázása érdekében tart közmeghallgatást.

21/E. § (1) A záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó és a belvíztározó területén lévő termőföldön:

- a) kémiai talajjavításra, öntözési, meliorációs célú beruházásra,
- b) faiskola létesítésére, vetőmagtermesztésre, szaporítóanyag előállítására,
- c) ültetvények és gyenge víztűrő képességű évelő kultúrák telepítésére,
- d) gyepfeltöresre

állami támogatás nem vehető igénybe, illetve ilyen esetekben a tározó árapasztási célú igénybevételekor keletkező kárért kártalanítás nem jár.

(2) A záportározó, az árvízcsúcs-csökkentő tározó, a szükségtározó és a belvíztározó területén nem lehet:

- a) bejelentéshez vagy engedélyhez kötött építési tevékenységet folytatni,
- b) a kezelő hozzájárulása nélkül a tározó kapacitáscsökkenésével járó, vagy a vizek lefolyási viszonyát megváltoztató tereprendezést végezni.

(3) Nem jár kártalanítás a kár azon része után, amely a (2) bekezdésben meghatározott rendelkezések megszegése miatt keletkezett.

(4) A vízkárelhárítási célú tározó területén lévő termőföld művelési ágát megváltoztatni kizárólag a tározó kezelőjének előzetes hozzájárulásával lehet.

22. § (1) Az ingatlan tulajdonosa (használója):

a) az ingatlant csak úgy hasznosíthatja, művelheti, hogy ezáltal a vizek természetes lefolyását ne akadályozza; a meder, valamint a parti és a part menti létesítmények és egyéb közcélú vízilétesítmények állapotát, üzemeltetését, fenntartását ne veszélyeztesse, továbbá a víz minőségét ne károsítsa;

b) a meder használatát és hasznainak szedését csak a jogszabályban meghatározott feltételekkel; vízjogi engedélyköteles tevékenység esetén a vízjogi engedély szerint végezheti.

(2) A parti ingatlan tulajdonosa parti ingatlanát az elhabolás ellen jogosult megvédeni, illetve az elhabolt részt vízjogi engedély alapján helyreállítani.

23. § (1) E törvény hatálybalépését követően a természetes vizek partját a tulajdonos állam, illetve a tulajdonos helyi önkormányzat közérdekű célokra tartja fenn, ezért az államtól, illetőleg az önkormányzattól beépítetlen ingatlantulajdon természetes vizek partján nem szerezhető.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy különösen indokolt esetben az (1) bekezdésben foglalt korlátozás alól meghatározott ingatlan, illetőleg meghatározott partszakasz tekintetében rendeletben felmentést adjon.

(3) A helyi önkormányzat a forgalomképtelen törzsvagyonként tulajdonába adott természetes vizek partján levő beépítetlen ingatlanok tekintetében az (1) bekezdésben foglalt korlátozás alól — a települési érdekekre figyelemmel — önkormányzati rendeletben felmentést adhat.

24. § (1) A nagyvízi meder elsődleges rendeltetése a mederből kilépő árvíz és a jég levezetése.

(2) A folyó nagyvízi medrét, továbbá a töltésnek az árvíztől mentesített oldalán lévő azon területet, amelyen fakadó-, illetve szivárgó víz jelentkezhet, csak az árvízvédelmi előírásoknak megfelelően szabad kezelni, használni és hasznosítani.

(3) A nagyvízi mederben építményt elhelyezni az érintett folyószakasz mederkezelőjének hozzájárulásával lehet.

(4) A nagyvízi mederben fekvő ingatlan tulajdonosa, illetve használója a nagyvízi mederben mezőgazdasági művelést, erdőgazdálkodást vagy más tevékenységet kizárólag saját felelősségére, az árvizek levezetésének akadályozása nélkül, a környezet- és természetvédelmi, valamint a kulturális örökségvédelmi előírások megtartásával folytathat. A nagyvízi mederben a termőföld más célú hasznosítását, valamint a művelési ág megváltoztatását végrehajtani kizárólag az érintett folyószakasz-meder kezelőjének előzetes hozzájárulásával lehet.

(5) A folyók, patakok, kisvízfolyások, belvíz- és öntözőcsatornák, tavak, tározók, holtágak parti sávját, továbbá az árvízvédelmi létesítmények védősávját úgy kell használni, hogy azt a meder, illetve létesítmény tulajdonosa (használója) a karbantartási munkák, mérések esetenkénti ellátása céljából a feladataihoz szükséges mértékben, illetve védekezési célból akadálytalanul igénybe vehesse.

(6) A parti sávban és védősávban, valamint a rendszeresen víz alá kerülő területeken építmény a meder tulajdonosának, illetve kezelőjének hozzájárulásával helyezhető el. Ennek hiányában az elhelyezőt ért kárért – ha törvény eltérően nem rendelkezik – kártalanítás nem jár.

(7) A folyók nagyvízi medrére vonatkozóan kezelési tervet kell készíteni, amely a nagyvízi mederben tevékenységet folytatókra kötelező. A kezelési tervet a vízgazdálkodásért felelős miniszter rendeletben állapítja meg. A kezelési tervet össze kell hangolni a folyók nagyvízi medrére vonatkozó, illetve arra kihatással lévő egyéb tervekkel, így különösen a természet védelméről szóló törvény alapján a védett természeti területekre vonatkozóan elkészített természetvédelmi kezelési tervekkel, az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló kormányrendelet alapján a Natura 2000 területekre elkészített természetvédelmi kezelési- és fenntartási tervekkel, illetve az adott területre vonatkozó, az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészletekről szóló miniszteri rendelet alapján meghatározott természetvédelmi célkitűzésekkel, valamint az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény alapján az erdőkre vonatkozóan elkészített körzeti erdőtervekkel.

25. § (1) A partok védelmére szolgáló munkák folytán ideiglenesen igénybe vett terület használatáért a parti ingatlan tulajdonosának kártalanítás nem jár, az élő növényzetben és a függő termésben okozott zöldkárt, valamint az épületben okozott károkat azonban meg kell téríteni.

(2) A közérdekű mederszabályozáshoz szükséges területet az ingatlan tulajdonosától meg kell vásárolni, illetve — ha adásvételi szerződés nem jön létre — azt ki kell sajátítani.

(3) Az ingatlan tulajdonosa (használója) az ivóvízbázisok, vízkivételi művek védelme érdekében kijelölt védőterületen, védősávon a külön jogszabályban, illetőleg a védőterületet megállapító hatósági határozatban meghatározott, vízbázist veszélyeztető tevékenységet nem végezhet, továbbá a kártalanításra vonatkozó rendelkezések mellett köteles túrni az ezzel összefüggő közérdekű használati jogok gyakorlását, illetőleg az ingatlanhasználat meghatározott körű korlátozását.

26. § Ha a vizek mennyisége vagy a vízellétesítmények teljesítőképessége a többletvizek fokozatos leeresztését teszi szükségessé (szükséghelyzet), az érintett ingatlan tulajdonosa (használója) köteles túrni, hogy a vizeket a nagyobb kár csökkentése és elhárítása érdekében ideiglenesen az ingatlanon tartsák, odavezessék, ideiglenesen tározzák, illetve az ingatlanon átvezessék.

27. § A 20. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapított vízvezetési és vízhasználati szolgalmi jogot az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni, továbbá a 21. § szerinti vízkárelhárítási célú tározóban, a 25. § (3) bekezdése szerinti védőterületen, a nagyvízi mederben, illetve a parti sávban való elhelyezkedés tényét, mint jogi jelleget a vízügyi hatóságnak az érintett ingatlanra vonatkozó jogerős határozata alapján az ingatlan-nyilvántartásba fel kell jegyezni.

VIII. Fejezet

A vízügyi hatósági jogkör

28. § (1) Vízjogi engedély szükséges – jogszabály által bejelentéshez kötött tevékenységektől eltekintve – a vízimunka elvégzéséhez, illetve vízellétesítmény megépítéséhez, átalakításához és megszüntetéséhez (létesítési engedély), továbbá annak használatbavételéhez, üzemeltetéséhez, valamint minden vízhasználatához (üzemeltetési engedély).

(2) Elvi vízjogi engedély kérhető a vízjogi engedélyezési kötelezettség alá tartozó vízhasználat, vízimunka és vízellétesítmény műszaki tervezéséhez.

29. § (1) Vízjogi engedélyt a hatóság az előírt feltételek megléte esetén csak abban az esetben adhat ki, ha a vízellétesítmény, a vízimunka, illetve a vízhasználat:

a) nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket;

b) megfelel a vízimunkára, a vízellétesítmények, víziközművek megvalósítására, átépítésére és megszüntetésére, valamint üzemeltetésére és a vízhasználatok gyakorlására kiadott vízgazdálkodási, műszaki és biztonsági szabályoknak, a vízháztartás, vízminőség, felszín alatti és felszíni vizek védelmével összefüggő egyéb szabályozásnak;

c) megfelel a külön jogszabályban foglalt előírásoknak.

(2) Új vízjogi engedély csak abban az esetben adható ki, ha az engedélyesek számára az engedélyben meghatározott vízmennyiség biztosítható.

(3) Ha a vízimunka elvégzése, illetve a vízi létesítmény megépítése vagy átalakítása jogerős hatósági engedély nélkül, vagy a jogerős hatósági engedélytől eltérően történt, a létesítő részére az üzemeltetési engedély kiadása megtagadható. Amennyiben a hatóság a vízimunka, vízi létesítmény megvizsgálása után – az eset összes körülményeire is figyelemmel – a létesítő részére a fennmaradási engedélyt utólag megadja, a létesítő vízgazdálkodási bírság fizetésére köteles. A bírság az engedély nélkül létrehozott építmény értékének 80%-áig, engedély nélküli vízimunka vagy vízhasználat esetén 1 000 000 forintig terjedhet. Természetes személy esetében a bírság összege nem haladhatja meg a 300 000 forintot.

30. § (1) A vízjogi engedélyt (ideértve az elvi engedélyt is) — a külön jogszabályban meghatározott feltételek, továbbá események bekövetkezése esetén — hivatalból vagy kérelemre a hatóság módosíthatja, szüneteltetheti és vissza is vonhatja.

(2) Ha a vízjogi engedély módosítását, szüneteltetését, visszavonását megalapozó eseményt tevékenység vagy mulasztás idézte elő, az engedélyest az ebből eredő károkért az köteles kártalanítani, akinek tevékenysége vagy mulasztása miatt vált szükségessé a hatósági intézkedés.

(3) Az (1) bekezdés alapján hivatalból megtett intézkedésekből keletkezett károkért nem jár kártalanítás, ha az intézkedéseket

a) a közérdek, különösen a vízgazdálkodási, a közegészségügyi, a környezet- és természetvédelmi érdek,

b) a vizek mennyiségének és minőségének természetes vagy egyéb elháríthatatlan okokból történő megváltozása

c) az engedélyes jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítésének elmulasztása vagy jogszabályi kötelezettség megszegése indokolja.

30/A. §

30/B. § A közigazgatási hatósági eljárás során felmerülő mintavételi, laboratóriumi, illetve az egyéb műszeres vizsgálatok költségei, továbbá az eljárás során a tényállás tisztázása kapcsán felmerült személyi és dologi költségek egyéb eljárási költségeknek minősülnek.

31. § A vízügyi hatóság által lefolytatott egyes közigazgatási eljárásokért (ideértve a szakhatósági eljárásokat, az igazgatási jellegű szolgáltatásokat, továbbá a bejelentéseket) igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

31/A. § A vízügyi igazgatási szerveknek – a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló rendeletben meghatározott tevékenységek esetében – nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetni.

32. § Ha a vizek mennyiségi védelme, a vizek kártételeinek elhárítása, a károk megelőzése vagy a jogszerűen gyakorolt vízhasználat azt egyébként szükségessé teszi, a hatóság a vízhasználót, vagy azt, aki a vízviszonyokba jogellenesen beavatkozott a káros, illetve a károsodás veszélyével fenyegető állapot megszüntetésére, a szükséges vízimunka elvégzésére vagy meghatározott módon történő gyakorlására kötelezheti.

32/A. (1) Aki a 29. § (3) bekezdésében foglaltakon túl jogszabályban, hatósági határozatban vagy közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban szereplő vízgazdálkodási előírást megszeg, a jogsértő magatartás súlyához igazodó, legfeljebb 1 000 000 forint összegű vízgazdálkodási bírságot köteles fizetni. Természetes személy esetében a bírság összege nem haladhatja meg a 300 000 forintot.

(2) A behajtott vízgazdálkodási bírság a központi költségvetés bevétele.

33. § (1)–(2)

(3) A vízügyi hatóság az általa engedélyezett vízimunkákról, vízilétesítményekről és a vízhasználatokról vízikönyvet, a vízkészletről pedig nyilvántartást vezet.

33/A. § A vízügyi hatóság jogosult – a természeti és a környezeti veszélyeztetettség megelőzése (így a nagyvízi meder vízszállító képességének megőrzése, az árvizek levezetésének biztosítása) érdekében – a nagyvízi mederben telekalakítási, illetőleg építési tilalmat elrendelni.

IX. Fejezet

A vízgazdálkodási társulatok

34. § (1) A vízgazdálkodási közfeladatok az e törvényben meghatározott feltételek szerint létrehozott vízgazdálkodási társulatok útján is elláthatók. A vízgazdálkodási társulat közfeladatai jellegétől függően vízitársulat, illetve víziközmű társulat.

(2) A vízitársulatról külön törvény rendelkezik.

35. § (1) A társulat közfeladatait szolgáló tevékenységét érdekeltségi területén végzi.

(2) A víziközmű társulat tagjai az érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant egyéb jogcímen használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok.

(3) A víziközmű társulat tagjai kötelesek a víziközmű társulat részére víziközmű társulati érdekeltségi hozzájárulást (a továbbiakban: hozzájárulás) fizetni. A hozzájárulás adók módjára behajtható köztartozás.

(4) A víziközmű társulat tagja a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát a taggyűlési határozat közlésétől számított 30 napon belül a bíróságtól kérheti.

(5) A víziközmű társulat feladatai ellátása kapcsán a feladat ellátásához szükséges mértékig jogosult a víziközmű társulati tagok adatainak kezelésére. A víziközmű társulat a hozzájárulás beszedése érdekében jogosult továbbá az ehhez szükséges adatokat a hatáskörrel rendelkező szervtől bekérni.

36. § (1) A víziközmű társulat megalakulását – egyéb jogszabály szerinti – szervező bizottság készíti elő.

(2) A víziközmű társulat legfőbb szerve a taggyűlés.

(3) A taggyűlés tagjait az alapszabályban meghatározott eljárásnak megfelelően a tagok delegálják.

(4) A víziközmű társulat ügyvezetését az intézőbizottság látja el.

(5) A víziközmű társulat ellenőrző szerve az ellenőrző bizottság.

(6) A víziközmű társulat intézőbizottsága elnökből és legalább kettő, legfeljebb hét tagból áll.

(7) Az intézőbizottság és az ellenőrző bizottság elnökét és tagjait – az alakuló taggyűlés kivételével – a taggyűlés választja meg. Az intézőbizottság elnöke a víziközmű társulat elnöke.

(8) Az intézőbizottság és az ellenőrző bizottság ügyrendjét maga állapítja meg.

37. § (1) Víziközmű társulat csak víziközmű társulattal egyesülhet, víziközmű társulat csak víziközmű társulatokká válhat szét. Víziközmű társulat átalakulással egyéb módon nem jöhet létre.

(2) A víziközmű társulat gazdasági társaságot, nonprofit gazdasági társaságot, alapítványt nem hozhat létre, gazdasági társaságban, nonprofit gazdasági társaságban érdekeltséget nem szerezhet, alapítvány részére pénzbeli vagy egyéb hozzájárulást nem teljesíthet.

(3) A víziközmű társulat tartozásaiért saját vagyonával felel. A tagok a víziközmű társulat tartozásaiért nem felelnek.

(4) Ha a víziközmű társulat közfeladatát teljesítette, a vízgazdálkodási társulatokról szóló kormányrendelet szerinti elszámolási eljárásra, ha a közfeladat teljesítése nélkül jogutód nélkül megszűnik, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti végelszámolásra kerül sor.

Víziközmű társulat

38. § A víziközmű társulat közfeladatként a település, az együttesen ellátható települések belterületi, illetve lakott területi részének közműves vízellátását, szennyvízelvezetését, szennyvíztisztítását, a belterületi vízrendezést és csapadékvíz elvezetést szolgáló vízellátási-műveket hoz létre, illetve fejleszt.

39. § (1) A víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(2) A víziközmű társulat felett törvényességi ellenőrzést gyakorol a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv.

(3) A vízügyi igazgatási szerv a törvényességi ellenőrzés keretében:

a) tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen,

b) ellenőrzi a víziközmű társulat alapszabályát, belső szabályzatát és határozatait,

c) vizsgálja a víziközmű társulat szerveinek működését,

d) ellenőrzi, hogy a végzett tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását,

e) vizsgálja a közfeladat teljesítésének végrehajtását követően az elszámolási eljárás lefolytatását.

(4) Ha a vízügyi igazgatási szerv a jogszabályban, az alapszabályban vagy a belső szabályzatban foglaltak megsértését észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a vízügyi igazgatási szervet tájékoztatni.

(5) Ha a megadott határidőn belül a jogsértést a víziközmű társulat nem szüntette meg, a vízügyi igazgatási szerv tizenöt napon belül kérelmezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.

A víziközmű társulat megalakulása

40. § (1) A víziközmű társulat alapításához az szükséges, hogy az érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkező természetes személyek, jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok (a továbbiakban: tagok) az alakuló taggyűlésen

a) elhatározzák megalakulását,

b) elfogadják alapszabályát,

c) megválasszák ügyvezető és ellenőrző szervét.

(2) A víziközmű társulat a cégjegyzékbe való bejegyzéssel, a bejegyzés napjával jön létre.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontja vonatkozásában a tagok kétharmadának, az (1) bekezdés c) pontja tekintetében a tagok több mint felének szavazata szükséges.

(4) A víziközmű társulat a cégnyilvántartásba való bejegyzését követően kezdheti meg működését.

41. § A víziközmű társulat alapszabályában meg kell határozni:

a) a víziközmű társulat nevét, székhelyét;

b) a víziközmű társulat tagjait nevük (cégnevük) és lakóhelyük (székhelyük) feltüntetésével;

c) a víziközmű társulat feladatát; tevékenységi körét;

d) érdekeltségi területét (helyszínrajzi ábrázolással);

e) a tagok jogait és kötelezéseit;

f) a társulati érdekeltségi egységet, a tagok hozzájárulásával kapcsolatos szabályokat;

g) a társulat gazdálkodására (üzemi tevékenységére), vezető beosztású dolgozóira, testületi szerveire vonatkozó általános szervezeti és működési szabályokat;

h) a víziközmű társulat képviselőjének módját;

i) a vezető tisztségviselők nevét, lakóhelyét.

A víziközmű társulat működése és tevékenysége

42. § (1) A taggyűlés évente legalább egyszer ülést tart.

(2) A taggyűlést az intézőbizottság hívja össze. Ha az intézőbizottság ezt elmulasztja, az összehívásra az ellenőrző bizottság jogosult.

(3) A tagok legalább 10%-ának kezdeményezésére a taggyűlést össze kell hívni.

(4) A napirendet tartalmazó írásbeli meghívót a taggyűlés tervezett időpontja előtt legalább 15 nappal ki kell küldeni, és a helyben szokásos módon is közzé kell tenni.

(5) A taggyűlés akkor határozatképes, ha a tagjainak több mint 50%-a jelen van.

(6) Az alapszabály módosításához, a víziközmű társulat megszüntetéséhez, más víziközmű társulattal történő egyesüléséhez, illetve szétválásához a taggyűlés több mint 50%-ának szavazatával meghozott határozatára van szükség.

(7) Ha a taggyűlés nem határozatképes, az első üléstől számított 8 napon belüli időpontra összehívott második ülés az eredeti napirenden szereplő ügyekben a megjelentek számára és az érdekeltség arányra tekintet nélkül határozatképes.

43. § A víziközmű társulatra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvénynek a gazdasági társaságokra vonatkozó közös szabályait kell alkalmazni a víziközmű társulat sajátosságainak figyelembevételével.

A víziközmű társulat vagyona

44. § (1) A víziközmű társulat a tagok hozzájárulásából, valamint az érintett helyi önkormányzat és az állam költségvetési, illetve egyéb támogatásaiból látja el a közcélú feladatait.

(2) A hozzájárulás mértékét a taggyűlés állapítja meg. A taggyűlés az alapszabályban meghatározott feltételek szerint a hozzájárulás mértékét mérsékelheti, illetve megfizetését meghatározott időre felfüggesztheti. A hozzájárulást a tagok pénzben kötelesek teljesíteni. A taggyűlés által elfogadott hozzájárulás a közfeladatok teljesítésével nyújtott szolgáltatás ellenértéke.

A víziközmű társulat megszűnése

44/A. § (1) A víziközmű társulat jogutód nélkül megszűnik, ha

- a) elhatározza jogutód nélküli megszűnését,
- b) alapszabályban meghatározott közfeladatát megvalósította és az elszámolási eljárást befejezte,
- c) a cégbíróság hivatalból elrendeli törlését.

(2) A víziközmű társulat jogutódlással szűnik meg, ha másik víziközmű társulattá átalakul.

(3) A víziközmű társulat az elkészült víziközművet szolgáltatásra alkalmas állapotban az önkormányzat (önkormányzati társulás) részére átadja.

(4) Amennyiben a víziközmű beruházás részenként üzembe helyezhető, a víziközmű társulat a beruházás eredményeként megvalósult víziközművet részenként is átadhatja.

IX/A. FEJEZET

A NEM KÖZMŰVEL ÖSSZEGYŰJTÖTT HÁZTARTÁSI SZENNYVÍZ BEGYŰJTÉSÉRE VONATKOZÓ KÖZSZOLGÁLTATÁS

44/B. § Az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője vagy egyéb jogcímen használója (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: ingatlantulajdonos) köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való, engedélyezett módon történő tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános

szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott módon gyűjteni, továbbá az annak begyűjtésére feljogosított közszolgáltatónak átadni.

44/C. § (1) A települési önkormányzat vagy azok társulása kötelezően ellátandó közszolgáltatásként a közüzemi csatornahálózatba vagy a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló kormányrendeletben meghatározott módon engedélyezett egyedi szennyvízkezelés után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvíz begyűjtésére közszolgáltatást (a továbbiakban: közszolgáltatás) szervez és tart fenn. A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz átvételére köteles szennyvíztisztító telepet, szennyvízelvezető mű erre kijelölt elemét, a tavas vagy egyéb szennyvíztisztító művet (a továbbiakban együtt: átadási hely) a vízügyi hatóság – az átadás helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője véleményének kikérésével – jelöli ki.

(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, valamint annak a működési területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles és az ártalmatlanítás céljából történő átadási helyet;
- c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét, módját és időtartamát, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
- d) a közszolgáltatás igénybevételére vonatkozó kötelezettséget, a közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- f) az üdülőingatlanokra, az időlegesen használt és a nem használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- g) a közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

44/D. § (1) A közszolgáltatás igénybevételéért a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségével arányos díjat kell fizetni.

(2) A közszolgáltatás díjának meghatározása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) a háztartási szennyvíz mennyisége,
- b) a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, ezen belül a begyűjtés költségei,
- c) a közszolgáltatás fejleszhető fenntartásához szükséges költségek,
- d) a közszolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a közszolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján meghatározott díjat csökkenteni kell a közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési támogatással.

(4) A közszolgáltatás díja egytényezős vagy kéttényezős lehet. A közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, általános forgalmi adó nélkül számított egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(5) Kötelező kéttényezős díjmegállapítást alkalmazni a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Programban részt vevő önkormányzatok esetében.

(6) A kéttényezős díj alaplíjából és üritési díjból áll. Az alaplíj a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, a számlázás és díjbeszedés, a környezetvédelmi kiadások és ráfordítások, az amortizáció és a szükséges felújítás fedezetére, az üritési díj az ártalmatlanítás céljából átadott nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől, valamint a terület felhasználási egységtől függő költségek fedezetére szolgál.

(7) A közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a közszolgáltató költségelemzés alapján az (1)–(6) bekezdésben foglaltaknak megfelelő díjkalkulációt készít. A díjkalkulációt a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző terjeszti elő.

44/E. § (1) A közszolgáltatás igénybevételeért az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettség határidejének elmulasztása esetén díjhátralék keletkezik, amely az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamattal, valamint a behajtás egyéb költségeivel együtt adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére a jogkövetkezményekről történő tájékoztatás mellett.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. nap elteltével a közszolgáltató a díjhátralék, a késedelmi kamat és az egyéb költségek adók módjára történő behajtását kezdeményezi.

(4) A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a települési önkormányzat jegyzője 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Ha a közszolgáltatást igénybe vevő díjhátralékos nem tulajdonosa az ingatlanoknak és a vele szemben lefolytatott behajtás eredménytelen, a díjhátralékot, késedelmi kamatot és a felmerült költségeket az ingatlan tulajdonosától vagy vagyonkezelőjétől kell behajtani. Közös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges.

(6) A behajthatatlan díjhátralék esetében ennek tényéről és okáról a települési önkormányzat jegyzője – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

44/F. § (1) A közszolgáltató – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről a környezetvédelmi, vízügyi és közegészségügyi előírások megtartása mellett.

(2) A begyűjtő a begyűjtési tevékenységét a vízügyi hatóságnak köteles bejelenteni. A vízügyi hatóság a bejelentés alapján nyilvántartást vezet a begyűjtési tevékenységet végzőkről.

(3) Közszolgáltatást az végezhet, aki

a) biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását,

b) a végzendő begyűjtési tevékenységet a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóságnak bejelentette, és a vízügyi hatóság a tevékenységet nyilvántartásba vette,

c) közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

(4) A közszolgáltatásnak a környezet veszélyeztetését és szennyezését kizáró módon kell történnie.

(5) A közszolgáltatást végző felelős a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért.

(6) A közszolgáltatás teljesítéséből eredő szennyezés esetén a begyűjtést végző köteles a hulladék eltakarításáról, a terület szennyeződésmérsékléséről, a kárelhárításról, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról gondoskodni.

44/G. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete a közszolgáltatás ellátására írásban szerződést köt.

(2) A közszolgáltatásra vonatkozó szerződést legfeljebb 10 évre lehet megkötni. Az ilyen szerződésben meg kell határozni a háztartási szennyvizet fogadó létesítményeket.

(3) A közszolgáltatói szerződés csak akkor mondható fel az önkormányzat részéről, ha a közszolgáltató

a) a közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére és a vízgazdálkodásra vonatkozó jogszabályok, vagy a rá vonatkozó hatósági határozat előírásait súlyosan megsérti, és ennek tényét a bíróság vagy hatóság jogerősen megállapítja;

b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróhatóan súlyosan megsérti.

(4) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha

a) az önkormányzat a közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét – a közszolgáltató felszólítása ellenére – súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz vagy akadályozza a közszolgáltatás teljesítését, vagy

b) a közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a közszolgáltatás szerződésszerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.

(5) A felmondási idő legalább két hónap, legfeljebb hat hónap.

(6) A közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzatnak intézkednie kell, hogy a felmondási idő lejártát követően a közszolgáltatás biztosított legyen.

44/H. § (1) A közszolgáltató köteles a közszolgáltatói tevékenységéről évente részletes költségelszámolást készíteni, és azt a tárgyévét követő év március 31-ig a települési önkormányzatnak benyújtani.

(2) A közszolgáltatás kereteibe nem tartozó más szolgáltatás költségeit, elszámolását és díját szigorúan el kell különíteni, és e költségeket a közszolgáltatás díjából nem lehet finanszírozni.

44/I. § (1) A települési önkormányzatot a közszolgáltatás megszervezéséért és működtetéséért a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

(2) A települési önkormányzat az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött támogatásra csak akkor jogosult, ha a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalommentes elhelyezésével összefüggő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tesz.

(3) Ha a települési önkormányzat a közszolgáltatás ellátására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezi, hogy az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött költségvetési támogatást az azt folyósító szervezet a közszolgáltatás megszervezéséig visszatartsa, illetve zárolja és ezzel egy időben eljár a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény alapján a közszolgáltatás biztosítása érdekében.

44/J. § (1) Ha az ingatlantulajdonos vagy a közszolgáltató a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízzel kapcsolatos tevékenységét jogszabálytól vagy a bejelentésben foglaltaktól eltérő módon végzi, közszolgáltatási bírságot köteles fizetni.

(2) A közszolgáltatási bírságot a vízügyi hatóság szabja ki.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény elkövetésétől számított öt éven túl bírság kiszabására nincs lehetőség, kivéve, ha a cselekmény a jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll. A bírság kiszabására a vízügyi hatóságnak a cselekményről való tudomásszerzésétől számított egy éven belül van lehetősége.

(4) A jogerősen kivetett közszolgáltatási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

X. Fejezet

Záró rendelkezések

45. § (1) Ez a törvény 1996. január 1. napján lép hatályba.

(2)–(3)

(4) Vízvezetési szolgálat megállapításával kapcsolatban indult és e törvény hatálybalépésekor még folyamatban lévő ügyekben — ha a vízügyi hatóság már meghozta az elsőfokú határozatot — az 1964. évi IV. törvény 34. §-át kell alkalmazni.

(5) E törvénynek a társulatok felügyeletére vonatkozó rendelkezését — a törvény hatálybalépésekor működő társulat esetén — a cégjegyzékbe történő bejegyzést követően kell alkalmazni.

(6) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő-testülete, hogy a törvény 44/C. § (2) bekezdésében meghatározottakat rendeletben szabályozza.

(7) Felhatalmazást kap a Kormány

a) a vízbázisok, a távlati vízbázisok, illetőleg az ivóvízellátást szolgáló vízellátási létesítmények védőidomára, védőterületére (védősávjára) vonatkozó szabályoknak;

b) a vizekkel és a közcélú vízellátási létesítményekkel kapcsolatos fenntartási feladatokra vonatkozó szabályoknak;

c) a vízgazdálkodási feladatokkal összefüggő alapadatok gyűjtésének, feldolgozásának, szolgáltatásának;

d) a társulatok megalakulásával, működésével, megszűnésével, az e törvényen alapuló és a társulat belső szabályozási feladatkörébe nem utalt közcélú érdekeltségi hozzájárulással kapcsolatos szabályok;

e) a vízgazdálkodással kapcsolatos hatósági jogkör gyakorlására, valamint az egyéb eljárási költségnek minősülő laboratóriumi vizsgálati költségek, illetve egyéb műszeres vizsgálatok költségeinek, továbbá az eljárás során a tényállás tisztázása kapcsán felmerült személyi és dologi költségek mértékére és fizetésének részletes szabályaira vonatkozó szabályok;

f) a vízgazdálkodás országos koncepciójának végrehajtásához kapcsolódó nemzeti programok;

g) a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásának és települési jegyzékének;

h) a szennyvízgyűjtő hálózatok és szennyvíztisztító telepek minősítési kritériumainak;

i) az ivóvízminőség-javító program megvalósítását szolgáló célelőirányzat igénybevétele, folyósítására, felhasználására, a felhasználás ellenőrzésére és a program teljesítését ellátó szervezetre, továbbá a települési szennyvíz-elvezetési és -tisztítási nemzeti program támogatási rendszerére vonatkozó szabályok;

j) a települési szennyvíztisztításra vonatkozó nyilvántartási és jelentési kötelezettség;

k) az emberi fogyasztásra szolgáló víz (ivóvíz), valamint a fürdővíz minőségi követelményeire, továbbá a vízminőség ellenőrzésére vonatkozó szabályok;

l) a vízügyi őrszemélyzet (gát-, csatorna-, meder- és tározó őrök) feladat- és hatáskörének;

m) a vízkárelhárítás finanszírozási és elszámolási rendjének, továbbá a vízkárelhárításban foglalkoztatottak díjazásának;

n) a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó szabályok;

o) a közműves szennyvízelvezető és -tisztító művel gazdaságosan el nem látható területekre vonatkozó Egyedi Szennyvízkezelés Nemzeti Megvalósítási Program;

p) a vízgazdálkodási szakértői tevékenység folytatásának részletes feltételei, az e tevékenységre jogosító engedély kiadásának rendje és a szakértők nyilvántartásának személyes adatot nem tartalmazó adattartalma, valamint a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályok, továbbá a szakértői tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezmények;

q) a vizek többletéből eredő kockázattal érintett területek meghatározására, veszély- és kockázati térkép, valamint kockázatkezelési terv készítésére, tartalmára vonatkozó szabályok;

r) az e törvényben, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényben foglaltakkal összhangban a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésre és a jó vízállapotok eléréséhez szükséges intézkedések programjának kialakítására vonatkozó szabályok;

s) a vízügyi hatóságnak történő bejelentést követően megkezdhető, illetve folytatható tevékenységek körének, továbbá a bejelentés tartalmi elemeinek és a bejelentéssel érintett tevékenységek ellenőrzésére vonatkozó eljárás szabályainak, valamint az alkalmazható jogkövetkezményeknek;

t) a vizek kártételei elleni védekezés részletes feladatainak és módjának;

u)

v) a vízkárelhárítási célú tározók létesítésére, az érintett ingatlanok használatára és a kártalanítási eljárásra vonatkozó szabályoknak;

w) a nagyvízi mederre, a parti sávra, a vízjárta és a fakadó vizek által veszélyeztetett területekre, azok használatának, hasznosításának, a víziállásokra vonatkozó előírásoknak és korlátozásoknak, valamint a nyári gátak által védett területek értékének csökkenésével kapcsolatos kártalanítási eljárás szabályainak;

x) a folyók nagyvízi medrére vonatkozó kezelési terv készítésének rendjére és tartalmára vonatkozó szabályok;

y) a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatási tevékenység végzési feltételeinek, az e tevékenységre jogosító bejelentés és a nyilvántartás tartalmi elemeire, a tevékenységre jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeknek, a közszolgáltatási bírság mértékének és megállapítása módjának, a közszolgáltatási szerződés tartalmának, valamint a közszolgáltatási díj megállapításának, a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségnek;

y) a mezőgazdasági vízszolgáltatási díj megállapítása részletes szabályainak rendeletben történő megállapítására.

(8) Felhatalmazást kap a vízgazdálkodásért felelős miniszter

a) a vízgazdálkodás általános szakmai követelményeinek, képesítési előírásainak, a vízrajzi feladatoknak és a vízkészletekbe történő beavatkozás szabályainak;

b) a vízgazdálkodási tanácsok összetételére és működésére vonatkozó szabályok;

c) a vízgazdálkodás országos és területi rendjének;

d) a vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges tervdokumentáció tartalmi előírásainak és a kérelmek mellékleteinek;

e) a mezőgazdasági vízszolgáltató művek üzemeltetésének

f) a vízimunkáknak, a vízilétesítményeknek és vízhasználatoknak (a vízikönyvnek), a vízkészletek nyilvántartásának;

g) a hasznosításba vonható vízkészleteknek — a vizek használatbavételének, illetve a vizek hasznosítási lehetőségének megőrzése céljából —;

h) az ivóvízminőség-javító program forrását szolgáló célelőirányzat terhére történő költségvetési támogatás mértékére és igénybevételére vonatkozó szabályok

i) a fúrt kutakra vonatkozó vízjogi engedélyezési eljárás szabályainak;

j) egyes kiemelt jelentőségű vízilétesítmények rendszeres műszaki megfigyelésének;

k) a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó részletes szabályoknak;

l)

m) az igazgatási szolgáltatási díj fizetésére kötelezett eljárások, igazgatási jellegű szolgáltatások és bejelentések körének, továbbá a fizetendő díj mértékének, valamint a fizetésre vonatkozó egyéb szabályoknak az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben;

n) az országos árvízi kockázatkezelési tervnek – a helyi önkormányzatokért felelős, a területfejlesztésért felelős, a területrendezésért felelős, a földügyért felelős, a közlekedésért felelős miniszterrel egyetértésben –;

o) a folyók nagyvízi medrére vonatkozó kezelési terv;

p) a távlati vízbázisok megnevezésének, valamint az egyes távlati vízbázisokkal érintett települések jegyzékének

rendeletben történő megállapítására.

(9) A vízgazdálkodással, valamint a vizek védelmével összefüggő érdekek érvényesítését a Magyarország két- vagy többoldalú nemzetközi együttműködési, tájékoztatási, segítségnyújtási megállapodásokkal is elősegíti, különösen a szomszédos országokkal való kapcsolatában. Nemzetközi szerződés hiányában is figyelemmel kell lenni más államok — különösen a szomszédos országok — vízgazdálkodással összefüggő érdekeire.

(10) A 15. § (7) bekezdése szerinti rendelkezést legkésőbb 2010. december 22-ig kell végrehajtani.

(11) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki a vízügyi hatóságot vagy hatóságokat, valamint a vízügyi igazgatási szervet vagy szerveket.

45/A. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíztisztításról 2. cikkének (4) bekezdése, (6) bekezdése és (9) bekezdése, 3. cikke;

b) a Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztást szolgáló víz minőségéről;

c) az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a közösségi cselekvés kereteinek a vízpolitika területén történő meghatározásáról 4. cikkének (1)–(2) bekezdése, 6. cikkének (2) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése;

d) az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvénnyel, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvénnyel, valamint a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénnyel, valamint azok kapcsolódó végrehajtási rendeleteivel együtt;

e) az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvíz-kockázatok értékeléséről és kezeléséről 5. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikkének (1) bekezdése.

45/B. § E törvénynek az egyes törvényeknek a vízkárelhárítás hatékonyabbá tételével összefüggő módosításáról szóló 2011. évi XXII. törvénnyel (a továbbiakban: törvénymódosítás) megállapított rendelkezéseit a törvénymódosítás hatálybalépésekor a jogerősen még el nem bírált vízügyi és építésügyi hatósági eljárásokban is alkalmazni kell.

45/C. § (1) E törvénynek a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Ht.) megállapított rendelkezéseit a Ht. hatálybalépésekor jogerősen még el nem bíralt ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy a települési folyékony hulladék begyűjtése és szállítása iránti engedélykérelem a tervezett tevékenység bejelentésének minősül.

(2) A Ht. hatálybalépését megelőzően kiadott és hatályos települési folyékony hulladék begyűjtési és szállítási engedély a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtési és szállítási tevékenységre vonatkozó bejelentéssel egyenértékű.

1. számú melléklet az 1995. évi LVII. törvényhez

Fogalom meghatározások

E törvény alkalmazásában

1. *árvízmentesítés*: a mederből kilépő vizek, árvizek kártételei elleni megelőző tevékenység, amely az előnethető területet (árteret) árvízvédelmi művek (töltések, falak,

árvízcsúcscsökkentő tározók, árapasztó csatornák) létesítésével mentesíti (mentesített ártér) a rendszeres elöntéstől;

2. *ásványvíz*: olyan természetes felszín alatti víztartóból vagy vízádóból származó víz, amelynek ásványi anyag tartalma jellemzően eltér a rendszeres emberi fogyasztásra szolgáló ivóvíztől, és annak összetétele megfelel a vonatkozó jogszabályban meghatározott (így például biológiai, kémiai) határértékeknek;

3. *csatorna*: egy vagy egyidejűleg több vízgazdálkodási feladat (vízátvezetés, vízpótlás, belvízelvezetés, mezőgazdasági és egyéb vízszolgáltatás) ellátására alkalmas vízilétesítmény;

4. *elhabolás*: víz (folyó, patak, csatorna, tározó, tó) hullámzó mozgásának hatására a partban keletkezett rongálódás;

5. *elsőrendű árvízvédelmi vízilétesítmény*: a vízfolyások mentén lévő vagy létesülő fővédelmi művé nyilvánított, három vagy több település árvízvédelmét szolgáló (térési) árvízvédelmi létesítmény (így például töltés, fal, magaspart, árvízi tározó, árapasztó csatorna), továbbá a folyó nyílt árterében fekvő település árvízmentesítését szolgáló körtöltés;

6. *érdekelt*: az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, aki/amely az érdekeltségi területen ingatlantulajdonnal rendelkezik, illetve ingatlant használ;

7. *érdekeltségi terület*: víziközmű-társulat esetén azok a területek, amelyeken az általuk megvalósított vízilétesítmények szolgáltatása (vízellátás, szennyvízelvezetés, belterületi csapadék- vagy talajvízelvezetés) igénybe vehető;

8. *gyógyvíz*: olyan ásványvíz, amelynek bizonyítottan gyógyhatása van és gyógyászati felhasználásának engedélyezése külön jogszabályok szerint történik;

9. *ivóvíz*: a rendszeres emberi fogyasztásra alkalmas a fizikai, a kémiai, a bakteriológiai, a toxikológiai és a radiológiai határértékeknek megfelelő víz;

10. *közérdek mértéke*: a közfeladatoknak a külön jogszabályban meghatározott személyi és tárgyi feltételekre is figyelemmel megállapított színvonalon történő ellátása;

11. *közfeladat*: az államnak, a helyi önkormányzatnak és a társulatnak az e törvényben megjelölt feladatai, továbbá a tulajdonukban, illetve használatukban lévő vizek és vízilétesítmények tulajdonlásából vagy használatából eredő feladatai;

12. *meder*: a vízfolyást vagy állóvizet magában foglaló természetes mélyedés vagy kiépített terepalakulat, amelyet meghatározott partvonalig a víz rendszeresen elborít

a) *nagyvízi meder*: a vízfolyást vagy állóvizet magában foglaló terület, amelyet az árvíz levonulása során a víz rendszeresen elborít, és amelyet a mértékadó árvízszint vagy az eddig előfordult legnagyobb árvízszint közül a magasabb jelöl ki;

b) *nagyvízi meder kezelés*: a terület hasznosítása és használata, a terület felmérése és nyilvántartása, megóvása, őrzése, fenntartása érdekében végzett tevékenység;

13. *Mezőgazdasági célú vízgazdálkodás*: a mezőgazdaság feladatait, érdekeit szolgáló vízhasznosítási és vízkárelhárítási tevékenység, a kizárólagos állami tulajdonban lévő vizek és közcélú vízilétesítményekkel összefüggő feladatok, valamint a vízügyi hatósági hatáskör gyakorlása kivételével;

14. *regionális víziközmű*: az egymással oly módon összefüggő — műszakilag elkülönítve gazdaságosan nem üzemeltethető — víziközművek, melyek egységes rendszert alkotnak, és a rendszer több települést (megyét) átfogó, összefüggő földrajzi területen (ország rész, régió) nagyszámú, jellemzően vízbázistól távol fekvő település részére a vízkitermelést, -tisztítást, -elosztást — amelyhez a fogyasztók közműves ivóvízellátása, szennyvízelvezetés is tartozhat — látják el.

15. *szennyvízelvezetéssel összefüggő*

a) *agglomeráció*: olyan terület, amelyen belül a népesség és/vagy a gazdasági tevékenység elegendően koncentrált ahhoz, hogy a települési szennyvizet összegyűjtsék, szennyvíztisztító telepre és végső kibocsátási pontra vezessék,

b) lakosegyenérték: szerves, biológiailag lebontható terhelés, amelynek ötnapos biokémiai oxigénigénye (BOI 5) 60 g oxigén/nap;

16. *termálvíz:* minden olyan felszín alatti (vízadó rétegből származó) eredetű víz, melynek kifolyó (felszínen mért) hőmérséklete a 30 °C, vagy annál magasabb;

17. *védmű:* a vizek kártételei elleni védekezéshez szükséges vízilétesítmény;

18. *védőidom:* az üzemelő, illetve tervezett vízkivételi műveket körülvevő felszín alatti térrész, amelyet a vízkivétel — mennyiségi, minőségi — védelme érdekében a környezeténél fokozottabb biztonságban kell tartani;

19. *védőterület (ideértve a védősávot):* az üzemelő, illetve a tervezett vízkivételi műveket körülvevő terület, amelyet a vízkivétel — mennyiségi, minőségi — védelme érdekében a környezeténél fokozottabb biztonságban kell tartani;

20. *vízbazis:* vízkivételi művek által igénybe vett vagy arra kijelölt terület, illetőleg felszín alatti térrész és az onnan emberi fogyasztásra, illetve hasznosításra kitermelhető vízkészlet a meglévő vagy a tervezett vízbeszerző létesítményekkel együtt;

21. *vízfolyás:* minden olyan természetes vagy mesterséges terepalakulat, amelyben állandóan vagy időszakosan víz áramlik;

22. *vízgazdálkodás:* a vizek hasznosítása, hasznosítási lehetőségeinek megőrzése, a vizek kártételei elleni védelem és védekezés (vízkárelhárítás);

23. *vízhasználat:* az a tevékenység, amelynek következménye a víz lefolyási, áramlási viszonyainak, mennyiségének, minőségének, továbbá a medrének, partjának a víz hasznosítása érdekében való befolyásolása;

24. *vízhasználó:* az a természetes személy, jogi személy és a természetes személyek jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társasága, aki (amely) vizet szolgáltatás teljesítésére vagy saját céljaira vesz igénybe;

25. *vízimunka:* az a tevékenység, amelynek az a rendeltetése, hogy a víz lefolyási, áramlási viszonyait, mennyiségét vagy minőségét, medrét, partját a vizek kártételeinek elhárítása, a víz hasznosítása, minőségének és mennyiségének megfigyelése, ásványi és földtani kutatások végzése, ásványi nyersanyag kitermelése céljából befolyásolja;

26. *vízilétesítmény:* az a mű (víziközmű), műtárgy, berendezés, felszerelés vagy szerkezet, amelynek rendeltetése, hogy a vizek lefolyási, áramlási viszonyait, mennyiségét vagy minőségét, medrének vagy partjának állapotát, a vizek kártételeinek elhárítása, a vizek hasznosítása — ideértve a víziközművekkel végzett közüzemi tevékenységgel nyújtott szolgáltatást —, minőségének és mennyiségének megfigyelése, illetve ásványi és földtani kutatások végzése céljából vagy ásványi nyersanyag kitermelése céljából befolyásolja;

a) közcélú vízilétesítmény: amely az államnak, illetve a helyi önkormányzatnak törvényben meghatározott vízgazdálkodási feladatait, különösen a víziközművekkel nyújtott szolgáltatást, a vizek kártételei elleni védelmet, a vízkészletek feltárását, megóvását, hasznosítását, pótlását és állapotának figyelemmel kísérését, a vízkészlettel való gazdálkodását szolgálja;

b) saját célú vízilétesítmények: rendeltetésük szerint üzemi, háztartási, mezőgazdasági vízellátást (így például szennyvízelhelyezést, átvezetést, tisztítást, öntözést) vízkárelhárítási, víztisztítási, vízerő hasznosítási feladatokat ellátó művek;

27. *vízikönyv:* a vízimunkákkal, a vízilétesítményekkel és a vízhasználatokkal kapcsolatos jogok és kötelezettségek közhitelű nyilvántartása;

28. *vízkar:* a vizek többletéből vagy hiányából származó kár;

29. *vízkészlet-gazdálkodás:* azoknak a tevékenységeknek az összessége, amelyeknek célja a vizek használatára irányuló igények kielégítése oly módon, hogy ennek következtében a vizek állapotában visszafordíthatatlan változás ne következzen be és a vízkészlethez való hozzáférés lehetősége ne csökkenjen;

30. *vizek kártételei elleni védelem és védekezés (vízkárelhárítás):* a károsan sok vagy károsan kevés víz elleni szervezett tevékenység.

31. *vízszolgáltatások*: az állam, illetve a helyi önkormányzatok közfeladataival összefüggő, különösen a vízigények kielégítésére, a szennyvizek elvezetésére, illetőleg a használt vizek ártalommentes elhelyezésére, a vízkészletek védelmére irányuló közfeladatok, különösen

- a) a felszíni vagy felszín alatti víz kitermelése, duzzasztása, tárolása, kezelése és elosztása,
- b) a szennyvíz összegyűjtése és kezelése, amelyet ezt követően a felszíni vizekbe juttatnak;

32. *lakott terület*: a település közigazgatási területének belterületi része, valamint az övezeti besorolástól függetlenül minden olyan külterületi településrész, ahol a nyilvántartott földrészleteket (ingatlanokat) tekintve legalább 50%-ban állandó tartózkodási hely szerint bejelentett (nyilvántartott) lakosság él, és a területfelhasználás, valamint az infrastruktúra-hálózat kialakítása a települést érintő – jóváhagyott – országos és térségi területrendezési tervekkel összhangban lévő településrendezési eszközöknek megfelel;

33. *ivóvízminőség-javító program (intézkedési terv)*: az emberi fogyasztásra szolgáló vízre (ivóvízre) vonatkozó – jogszabályban meghatározott – minőségi követelményeket kielégítő cél megvalósítására irányuló feladatok összessége.

34. *vízkárelhárítási célú tározó*:

a) árvízi tározó:

aa) záportározó: vízfolyáson vagy vízfolyás mentén kiépített, kizárólag az árhullámok csúcs-vízhozamainak és vízállásainak mérséklését szolgáló, időszakosan vizet tartó tározó,

ab) árvízcsúcs-csökkentő tározó: vízfolyáson vagy vízfolyás mentén kiépített, az árhullámok csúcs-vízhozamainak és vízállásainak mérséklését szolgáló olyan állandóan vagy időszakosan vizet tartó tározó, amelynél a maximális tározási térfogat legalább 50%-a árvízvisszatartásra szabadon áll,

ac) szükség tározó: vízfolyások mentén, árhullámok részleges visszatartására kijelölt, ideiglenes vízvisszatartást szolgáló, be- és kivezetési helyekkel ellátott terület,

ad) vésztározó: vízfolyások mentén, az árhullámok részleges visszatartására és a nagyobb károk megelőzésére töltésmegbontással – rendkívüli védekezési készültség vagy veszélyhelyzet esetén – igénybe vehető terület,

b) belvítározó: a belvíz összegyűjtésére szolgáló természetes határokkal, illetve töltésekkel körülvett terület.

35. *mezőgazdasági termelés*: a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikke szerinti mezőgazdasági termelő által folytatott mezőgazdasági tevékenység;

36. *kizárólag energiahasznosítási célú termásvíz hasznosítás a mezőgazdasági termelés területén*: olyan termásvíz hasznosítás, ahol a hasznosított geotermikus energia több mint 50%-a a mezőgazdasági termelést szolgálja.

37. *nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz*: olyan háztartási szennyvíz, amelyet a keletkezés helyéről vagy átmeneti tárolóból – közcsatornára való bekötés vagy a helyben történő tisztítás és befogadóba vezetés lehetőségének hiányában – gépjárművel szállítanak el ártalmatlanítás céljából;

38. *begyűjtés*: a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíznek az ingatlan tulajdonosától, vagyonkezelőjétől, birtokosától vagy használójától történő átvétele, elszállítása és ártalmatlanítás céljából történő átadása.

39. *mederhasználati jog*: a nemzeti vagyona tartozó vizek medrében elhelyezett mederhasználati vízilétesítmény üzemeltetőjét a vízilétesítmény által igénybe vett terület mértékéig megillető használati jog;

40. *mederhasználati vízilétesítmény*: a nemzeti vagyonba tartozó vizek medrében elhelyezett kikötői lekötőmű, móló – az úszó móló kivételével –, sólyapálya, partvédő művek, hullámtörő, energiatörő.

41. *mezőgazdasági vízszolgáltatás*: a mező- és erdőgazdasági művelés alatt álló területek öntözését, a halastavak és egyéb mezőgazdasági vízhasználat vízellátását szolgáló, továbbá a mezőgazdasági vízszolgáltatási rendszerhez kapcsolódó, egyéb célú vízigények kielégítésére irányuló tevékenység.

2. számú melléklet az 1995. évi LVII. törvényhez

3. számú melléklet az 1995. évi LVII. törvényhez